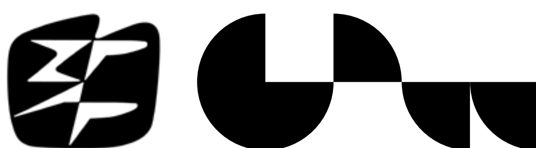
25

LAT DZIAŁALNOŚCI GALERII NAD WISŁĄ

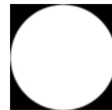

Publikacja
Galeria Nad Wisłą
Przybyszewskiego 6
87-100 Toruń

25 lat działalności galerii Nad Wisłą w Toruniu

Wystawie towarzyszą warsztaty edukacyjne i wykład dla uczestników zajęć Warsztatu Terapii Zajęciowej „Arkadia” w Toruniu

Wystawa towarzysząca:
X Festiwalowi Performance Koło Czasu
Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu” w Toruniu

ISBN 978-83-88735-33-2

Koordynacja Projektu:
Założyciel i prowadzący galerię Nad Wisłą - Marian Stępak

Współpraca w projekcie:
Katarzyna Rumińska, Tomasz Wlaźlak

Autor zdjęcia na okładce:
Ela Walentek

Zdjęcia wewnątrz - z archiwum artystów i galerii Nad Wisłą

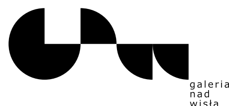
Projekt i Skład:
Katarzyna Rumińska

Galeria ZPAP

ul. Ducha Świętego 8, Toruń

18.11-11.12.2016

kurator - Marian Stępak

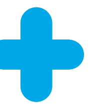

Projekt realizowany przy udziale środków
ze Stypendium Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego

MIKROWSPARCIE
PROJEKT JEST REALIZOWANY PRZY UDZIALE
ŚRODKÓW TORUŃSKIEJ AGENDY KULTURALNEJ
W RAMACH PROGRAMU MIKROWSPARCIA

Galeria „Nad Wisłą"- przestrzeń wolności

Galeria „Nad Wisłą" funkcjonuje nieustannie od 1991 roku w budynku dawnej stanicy kawalerii przy ul. Przybyszewskiego 6 w Toruniu. Szachulcowy budynek jest malowniczo usytuowany nad brzegiem Wisły, w otoczeniu ogródków działkowych. Mimo pięknego położenia spora odległość dzieląca go od miasta, czy choćby od najbliższego przystanku tramwajowego, sprawia, że docierają tam tylko najbardziej zdeterminowani zwiedzający. Na przestrzeń wystawienniczą galerii składają się dwa pokoje na parterze, z czego jeden posiada zejście do niedużej piwniczki, także chętnie wykorzystywanej przez artystów.

Twórcą i głównym animatorem Galerii „Nad Wisłą" jest Marian Stępak – artysta związany od wielu lat z Toruniem, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Ukończył studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w 1984 roku, wykonując dyplom w pracowni malarstwa prof. Stanisława Borysowskiego, w której rozpoczął potem pracę jako asystent.

Okolica, w której usadowiła się Galeria „Nad Wisłą" prawdopodobnie już wcześniej była areną różnych działań twórczych. Krążą opowieści, że z plenerów nabrzeża Wisły korzystał Bronisław Jamontt, a w mieszczącej się nieopodal przystani AZS (budynek obecnie nie istnieje) miał niegdyś pracownię Mieczysław Wiśniewski. Informacje te jednak nie miały wpływu na powstanie Galerii „Nad Wisłą". Zdecydowały o tym przede wszystkim czynniki osobiste. W latach 80' grupa młodych twórców z Torunia zamierzała osiedlić się w budynku przy ul. Przybyszewskiego i stworzyć kolonię artystów. Z tej grupy jednak tylko Marian Stępak z żoną Reginą tam zamieszkali i pozostali na okres dwóch lat. Zanim ukonstytuowała się myśl o galerii, dwa pokoje z kuchnią na parterze pełniły funkcję pracowni. W 1988 roku Marian Stępak zaprosił publiczność na pierwszy pokaz swoich prac do Pracowni „Nad Wisłą" (pierwsza nazwa)[1]. W 1991 roku artysta zorganizował kolejne pokazy własnych działań – w kwietniu i w maju odbyły się wystawy jego instalacji i obrazów. W czerwcu miała miejsce pośmiertna wystawa prac Reginy Stępak – przedwcześnie zmarłej absolwentki Wydziału Sztuk Pięknych UMK i żony Mariana Stępaka. W kolejnych latach zaczęły się systematycznie odbywać wystawy innych artystów, w większości studentów i wykładowców toruńskiego Wydziału Sztuk Pięknych. Wokół galerii zaczęło się koncentrować akademickie środowisko artystyczne. W pierwszych latach istnienia, w galerii odbywało się 13-20 wystaw rocznie, w tym 2-3 wystawy prac Mariana Stępaka. W latach 90' Galeria „Nad Wisłą" oprócz starego, szachulcowego budynku dysponowała umiejscowioną w sąsiedztwie halą Merinotexu, co umożliwiało realizację wystaw wymagających większej przestrzeni. Zdecydowaną większość wydarzeń od początku stanowiły wystawy indywidualne, ale pewną część programu wypełniały też pokazy grupowe, głównie poplenerowe lub środowiskowe. Warto podkreślić, że wśród zrealizowanych wystaw część także poświęcona była twórczości osób niepełnosprawnych[2]. Organizacją niektórych większych wydarzeń w galerii zajmowała się Fundacji Praktyk Twórczych „i...". Marian Stępak był jednym z założycieli tej organizacji, jednak podkleślał, że działalność fundacji i galerii nie była tym samym[3].

Od początku Galerii „Nad Wisłą" przyświecała idea całkowitej otwartości na propozycje innych osób, co oznacza jednocześnie rezygnację z autorskiej koncepcji programowej. Program kształtowany jest głównie przez artystów, którzy sami zgłaszają się do Mariana Stępaka. Udostępnia on miejsce, ale nie ingeruje w żaden sposób w to, co artysta pokazuje, przerzucając w ten sposób całą odpowiedzialność za pokaz na jego autora. Nie prowadzi selekcji opartej o ocenę dorobku twórców. Ponadto nie przykłada wielkiej wagi do sposobu produkcji (nie zapewnia ekipy technicznej do montażu, ani profesjonalnego sprzętu wystawienniczego) i promocji wystaw (brak specjalistycznej promocji przy pomocy różych środków przekazu), frekwencji na wernisażach, jak również nie wydaje obszernych katalogów. Sposób działania galerii w znacznym

1. Informacja zaczerpnięta z rozmowy z Marianem Stępakiem.
2. Pięć lat Galerii „Nad Wisłą", Toruń 1996, strony nienumerowane
3. Marian Stępak, Galeria „Nad Wisłą", „Z teorii i praktyki artystycznej", z.1, Toruń 2004, s. 152.

stopniu determinuje fakt, że prowadzona jest od początku bez trwałych dofinansowań i wpisu do jakiegokolwiek rejestru organizacji czy instytucji. Nie bez powodu utarł się wiec przydomek „dziadowskiej galerii", który zresztą Marian Stępak akceptuje i uważa za trafny[4]. W tej wycofanej postawie, która może wydawać się niezrozumiała w przypadku osoby prowadzącej galerię sztuki współczesnej, widać jednak pewną celowość. Najeżony ograniczeniami styl prowadzenia Galerii „Nad Wisłą" stanowi naturalny filtr, który eliminuje artystów szukających aplauzu i oczekujących, że realizowane przez nich wystawy będą miały wymierny wpływ na ich karierę. Na zasadzie kontrastu galeria przyciąga ludzi, którzy wymienione ograniczenia lokalowe i organizacyjne postrzegają jako atuty czy osobiste wyzwania. W ten sposób wystawy realizowane w galerii mimo, że nie są dobierane według żadnego klucza programowego, mają wspólny mianownik. Jest nim bezinteresowna postawa ich autorów, dlatego, że ofertą „dziadowskiej galerii" może być zainteresowany tylko twórca bezinteresowny. Zwrócił na to uwagę Krzysztof Mazur, pisząc, że w Galerii „Nad Wisłą" chętnie wystawiają twórcy nie mający odpowiedniego dorobku, żeby pozyskać przestrzeń w innych galeriach, ale za to „chcą pokazać w sposób niezobowiązujący, czasami bardziej sobie niż innym to, co niepokoi ich twórczo.(...) Mogą być tu szczerzy, w tej szczerości mogą być brzydcy i nieudaczni. Wiedzą, że jest to przyjęte i dozwolone"[5]. Dzięki brakowi selekcji Galeria „Nad Wisłą" jest miejscem wielu wystaw studenckich, jak również jest chętnie wybierana przez dyplomantów Wydziału Sztuk Pięknych na pokazy dyplomowe.

Reasumując – Marian Stępak nie weryfikuje osobiście wystawiających się w galerii twórców, ale robi to samoczynnie stworzony przez niego, trwale funkcjonujący system ograniczeń. W ten sposób uzyskuje zamierzony efekt – powstają warunki, w których sama galeria inspiruje do ciekawych pomysłów, a twórcy mogą pracować bez „nadmiernego stresu". Najbardziej cieszą go realizacje przygotowywane do miejsca, rozumianego jako „specyficzne (...) terytorium, tak nietypowe dla prezentacji artystycznych dokonań"[6]. W związku z tymi założeniami swoboda działania w galerii jest szeroka – artyści dowolnie kształtują jej przestrzeń, na ile tylko pozwala na to konstrukcja budynku. „Skuwają tynk do czystych cegieł, usuwają gniazdka elektryczne, wnoszą setki kilogramów piasku, albo błotnistej ziemi, a zimową porą nawet śniegu, korzystając z okazji, że wnętrze nie musi być ogrzewane"[7]. Artyści przekształcali także teren otaczający budynek – wykorzystywali na różne sposoby nabrzeże rzeki, a nawet anektowali łachy wynurzające się w okresach obniżonego poziomu wody w Wiśle. W ten sposób galeria prowokowała działania twórcze harmonizujące z naturalnymi procesami i niespieszną kontemplacją świata przyrody.

Dynamika funkcjonowania Galerii „Nad Wisłą" kształtowała się w sposób zmienny. Po roku 2000 częstotliwość prowadzonych tam działań spadła, jednak galeria okresowo odżywa, dzięki inicjatywom różnych osób. Po roku 2010 jednym z jej animatorów został pochodzący z Łodzi artysta Bartek Jarmoliński. Dzięki jego inicjatywie w dniach 12-13 października 2013 roku galeria Nad Wisłą gościła 3. edycję „Spotkań Sztuki Niezależnej", poświęconych kondycji współczesnego człowieka. Odbyła się wówczas duża wystawa zbiorowa we wnętrzu galerii oraz działania performance na dworze[8]. Ostatnia ze zorganizowanych przez Bartka Jarmolińskiego wystaw pt. „Życie jako choroba" miała miejsce w kwietniu 2016 roku[9].

Wspominana otwartość programowa Galerii „Nad Wisłą" umożliwiła także osiedlenie się w niej Arka Pasożyta w 2012 roku, co zapoczątkowało nowy, odmienny rozdział jej historii. Artysta Arkadiusz Tadych w 2010 roku przybrał pseudonim „Pasożyt" i rozpoczął swoją wędrówkę po instytucjach wystawienniczych, wykorzystując ich insfrastrukturę do celów mieszkalnych. Po krótkich okresach zamieszkiwania w CSW „Znaki Czasu" w Toruniu i w Muzeum Sztuki Współczesnej MOCAK w Krakowie urządził się na dłużej w Galerii nad Wisłą[10]. Wówczas zaczął organizować wokół siebie środowisko lokalnych artystów, aktywistów, studentów i doktorantów oraz ludzi zainteresowanych działaniami społeczno-artystycznymi, którzy uformowali Grupę Samokształceniową. Niedługo po zawiązaniu się Grupy magazyn Menażeria pisał:

4. Dziadowska Galeria. Marian Stępak w rozmowie z Martą Smolińską, „Arteon", nr. 8, Poznań 2002, s. 43.
5. Krzysztof Mazur, „Nad Wisłą", „Przegląd Artystyczno-Literacki", nr. 10, Toruń 1996.
6. Marian Stępak, Galeria „Nad Wisłą", s. 154.

„Kuratorzy chcą uczynić z niej (Galerii „Nad Wisłą"- przyp. M.N) miejsce, które byłoby autonomiczną przestrzenią łączącą w sobie elementy galerii, świetlicy i pracowni, pozwalającą na samorealizację, samokształcenie oraz działanie na polu artystycznym, edukacyjnym i społecznym. W zamyśle jest to jednak przede wszystkim galeria z regularnym programem wystawienniczym, a nie dom kultury i otwarta na osoby niezwiązane z hierarchicznie i prestiżowo rozumianą sztuką.(...) Galeria, w uwspółcześnionej wersji działa pod hasłem „Sztuka-Działka-Integracja". W ciągu pierwszego miesiąca od reaktywacji była miejscem akcji artystycznych w czasie pierwszej majówki, spontanicznego pleneru studentów toruńskiej i wrocławskiej uczelni sztuk pięknych i Święta Bydgoskiego Przedmieścia (...) Projekt jest nastawiony na stworzenie konkurencyjnej i autonomicznej przestrzeni aktywizująco-wystawienniczej, która promować będzie lokalne środowisko na gruncie ogólnopolskim. Szczególnie w ramach czerwcowego projektu, GnW jako ośrodek samokształceniowy otworzy się na partycypacyjny tryb pracy podczas przygotowania i prezentacji działań i spróbuje znieść edukacyjne granice mistrza, artysty – ucznia, działkowicza, wzajemnie zaspokajając potrzeby artystyczne i badawcze."[11] Jednym z najbardziej frekwencyjnych wydarzeń zorganizowanych przez Grupę Samokształceniową była wystawa „Powódź-śmieci-szabrownicy", która odnosiła się do radości i problemów mieszkańców okolicznych działek. Działalność grupy w budynku przy ul. Przybyszewskiego zakończyła się po ataku kilku zamaskowanych osób 30 września 2013 roku na galerię. Bezpośrednim powodem ataku było planowane na 9 września spotkanie podsumowujące projekt „Podróż" Liliany Piskorskiej i Martyny Tokarskiej. Spotkanie zostało przeniesione na 10 września do CSW „Znaki Czasu", jednak stworzone zagrożenie spowodowało, że Galeria „Nad Wisłą" zakończyła współpracę z grupą rezydujących tam artystów[12].

Galeria „Nad Wisłą" istnieje od 25 lat, co sprawia, że jest jedną z najdłużej funkcjonujących galerii niezależnych w Polsce. Docenienie Galerii „Nad Wisłą" wymaga zmiany optyki – spojrzenia na jej działanie z punktu widzenia umieszczonego poza systemem opartym o kategorie artystycznego sukcesu, popularności czy walki o profity. Wówczas stanie się jasne, że stwarzanie przez imponujący okres czasu egalitarnego obszaru twórczej wolności i przestrzeni dla bezinteresownego działania, stanowi wartość nie do przecenienia.

Maria Niemyjska

7. Tamże, s. 150.
8. http://witekziemiszewski.art.pl/index.php?/project/spotkania-sztuki-niezaleznej-121013-torun-csw-/
9. Życie jako choroba, http://news.o.pl/2016/04/07/bartek-jarmolinski-zycie-jako-choroba-galeria-nad-wisla-torun/#/
10. Pasożyt zamieszkał w galerii na działkach, http://torun.wyborcza.pl/torun/1,35576,13060937,Pasozyt_zamieszkal_w_galerii_na_dzialkach.html
11. Magdalena Kus, Wiosenny ferment, Menażeria, nr 4/4/, Toruń 2013, s. 16, http://www.menazeria.eu/pdf/menazeria_004.pdf
12. Oświadczenie Grupy Samokształceniowej w sprawie napaści na Galerię Nad Wisłą, http://orbitorun.pl/miastozaatakowanogalerienadwisla,2750,l1.html

Galeria Nad Wisłą jest nieukonstytuowanym prawnie miejscem sztuki, które powstało w 1991 roku w starym, z początków XX wieku, domu o pruskiej konstrukcji. Jednak pierwsza wystawa w tym miejscu odbyła się w 1988 roku, ale później nastąpił trzyletni okres przerwy, stąd 1991 rok należy uznać za początek jej działalności. Od samego początku inicjatorem i prowadzącym galerię jest niżej podpisany. Trzeba tutaj także zaznaczyć, że ważną rolę w kształtowaniu idei artystycznej w tej lokalizacji należy przypisać Krzysztofowi Mazurowi, który ten budynek odkrył podczas studiów w Toruniu. Następnie zainicjował koncepcję utworzenia komuny artystycznej. Na początku lat 80-tych, wspólnie z Iwoną Bednarek, Krystyną Pewcą i Krzysztofem Mazurem podjęliśmy wysiłki związane z formalnościami przejęcia nieruchomości na cele twórcze i rozpoczęliśmy remont rozpadającego się domu. Po upływie kilku lat pomysł tworzenia komuny upadł, ale w tym czasie pojawiła się myśl zawiązania Fundacji Praktyk Artystycznych „i...", która powstała w 1992 roku. W różnych miejscach w Toruniu, także w galerii Nad Wisłą, Fundacja „i..." organizowała ważne wydarzenia - Ogólnopolskie Spotkania Twórców i Wystawy Wielkanocne.

Przez 25 lat w galerii Nad Wisłą odbyło się niespełna 200 wystaw. Miejsce do pokazów sztuki prowadzone jednoosobowo, po godzinach pracy etatowej, i bez żadnych docelowych dotacji rządzi się swoimi prawami, bowiem cała działalność uzależniona jest od możliwości czasowych, jak również od kwestii finansowych. Galeria Nad Wisłą otwarta jest na sztukę różnorodną, szczególnie na działania efemeryczne - realizację obiektów, instalacji i performance. Dużym atutem tego miejsca jest jego położenie wśród ogródków działkowych i w bezpośrednim sąsiedztwie Wisły. Stąd też wiele zrealizowanych dotąd wystaw odnosiło się do kontekstu lokalizacji oraz siermiężności pomieszczeń i otoczenia. Z racji tego niewątpliwego atutu galerii, najbardziej wartościowe projekty tam zrealizowane odnoszą się do gatunku site–specific. Są to dzieła tworzone z myślą o funkcjonowaniu w precyzyjnie określonym miejscu i nigdzie indziej w takiej samej formie nie mogą zaistnieć. Formułowanie różnego typu idei artystycznych, nie mieszczących się w klasycznych dyscyplinach sztuki, sprzyja powstawaniu instytucji w miejscach nie zaprojektowanych z myślą o nich. Właśnie takim zjawiskiem jest galeria Nad Wisłą. Jest to miejsce sztuki powszechnie znane w środowisku artystycznym w Polsce, właśnie głównie z powodu swojej wyjątkowości, związanej z możliwością aranżowania w jej przestrzeni niepowtarzalnych realizacji. W 2004 roku ukazał się duży materiał o galerii w ważnym, ogólnopolskim miesięczniku o sztuce „Arteon" pod znamiennym tytułem „Dziadowska galeria". Autorka materiału dr hab. Marta Smolińska w sugestywny sposób podkreśliła szczególny charakter tego miejsca odnoszącego się do siermiężności i usytuowanego na uboczu. To odosobnienie ma również dodatkowy atut, bowiem jego lokalizacja oddalona jest zaledwie 2,5 km od toruńskiej Starówki, czyli nie tak daleko dla potencjalnych odbiorców wystaw.

Przestrzeń galerii Nad Wisłą to dwa niewielkie pomieszczenia, niejednokrotnie powiększane o otaczające budynek nadwiślane błonia, a także ogródki działkowe. Kontekst działkowy bardzo był podkreślany w czasie rezydowania w galerii w latach 2012/2013 roku młodego toruńskiego artysty Arka Pasożyta, który podjął próbę aktywizowania właścicieli pobliskich ogrodów, realizując projekt pn. „Sztuka, działka, integracja". Oprócz, określonych powyżej atutów, galeria posiada jeszcze jedną ważną cechę - w sali z widokiem na Wisłę znajduje się osobliwe dodatkowe pomieszczenie – niewielkich rozmiarów piwnica z lukiem wejściowym przez podłogę. W ciągu dwudziestopięcioletniej działalności kilkunastu artystów zainspirowało się tą nietypową sytuacją, aranżując swój artystyczny projekt w tej przestrzeni lub poszerzając swoją wystawę właśnie o to miejsce.

W galerii Nad Wisłą prezentowali swoje prace głównie młodzi artyści i studenci z Torunia, z Polski i z zagranicy. W tym miejscu pokazywanych jest sporo realizacji dyplomów artystycznych z Wydziału Sztuk Pięknych UMK. Z twórców uznanych swoje dzieła eksponowali min.: Jan Berdyszak; Wojciech Sadley; Bogdan Chmielewski; Sławomir Brzoska; Marcin Berdyszak; Jakub Pieleszek; Bartek Jarmoliński; Anna Baumgart; Andrzej Borcz; Przemysław Jasielski; Witold Jurkiewicz; Krzysztof Mazur; Iwona Langowska, Mirosław Pawłowski i Waldemar Rudyk. Z wymienionych twórców ważną rolę odegrali - Marcin Berdyszak i Bartek Jarmoliński, bowiem oni nie tylko wystawiali w galerii kilka razy, ale również proponowali innych, szczególnie młodych twórców ze swoich ośrodków. Artystów młodego pokolenia najlepiej scharakteryzować poprzez Grupę nad Wisłą, która przez ostatnie lata stacjonowała w galerii. Grupa, pod artystycznym przywództwem Arka Pasożyta, zaprezentowała kilkanaście tzw. "Wystaw integracyjnych". Do tego projektu zaproszeni zostali twórcy z całego kraju min.: Antek Burzyński; Iza Chamczyk; Iwona Demko; Pola Dwurnik; Rakieta Fibaka; Adam Ixi Color Jastrzębski; Iza Kaszyńska; Rafał Kołacki (Hati); Jerzy Kosałka; Paweł Kowzan (dwaesha); Przemek Krzakiewicz; Piotr Oczko; Pikaso; Tomek Sacikowski; Kuba Słomkowski i Marcin Zalewski. Arek Pasożyt, który w 2010 roku zainicjował swój pasożytniczy projekt, mieszkając w różnych centrach sztuki współczesnej (np. CSW w Toruniu, BWA we Wrocławiu, Begehungen w Niemczech czy MOCAK w Krakowie) oferował również pomoc innym (ucząc malarstwa seniorów i bezrobotnych). Zamieszkał też w galerii Nad Wisłą odnawiając ją w niewielkim zakresie na tyle, by nie zmieniła ona charakterystycznego dla siebie wyglądu. Dwuletnie rezydowanie Arka Pasożyta było ważnym wydarzeniem w najnowszej historii galerii. Artysta w znaczący sposób, oprócz swojej integracyjnej idei swojej grupy inicjatywnej, w ewidentny sposób przyczynił się do zniwelowania dystansu do sztuki przez najbliższych sąsiadów, tj. działkowców, poprzez umożliwienie bezpośredniego kontaktu pomiędzy twórcami, potencjalnymi odbiorcami i działaniami artystycznymi tam się odbywającymi.

Marian Stępak

Artyści:

Natalia Andrzejewska, Andrzej Borcz, Sławomir Brzoska, Bogdan Chmielewski, Joanna Chołaścińska, Iwona Demko, Jarosław Dzięcielewski, Katarzyna Podgórska-Glonti, Grupa Nad Wisłą, Ludomir Franczak, Magdalena Franczak, Magdalena Gryska, Michel Gorski, Bartek Jarmoliński, Witold Jurkiewicz, Tomasz Karasiewicz, Małgorzata Kopczyńska, Stefan Kornacki, Wojciech Kowalczyk, Iwona Langowska, Iwona Liegmann, Ivka Macioszek, Krzysztof Mazur, Tomasz Matusewicz, Arek Pasożyt, Jakub Pieleszek, Justyna Piotrowska, Natalia Reszka, Katarzyna Rumińska, Yaryna Shums'ka, Vitalii Shupliak, Dominik Stanisławski, Marian Stępak, Paulina Sylwestrowicz, Dorota Świdzińska, Iga Święcicka, Volodymyr Topiy, Katarzyna Wesołowska-Karasiewicz, Maciej Wierzbicki, Tomasz Wlaźlak.

Koordynator projektu
Założyciel i prowadzący galerię Marian Stępak

Natalia Andrzejewska

Z cyklu: „Szczelina”, 2015 r.
Z cyklu: „Szczelina”, 2015 r.

Andrzej Borcz

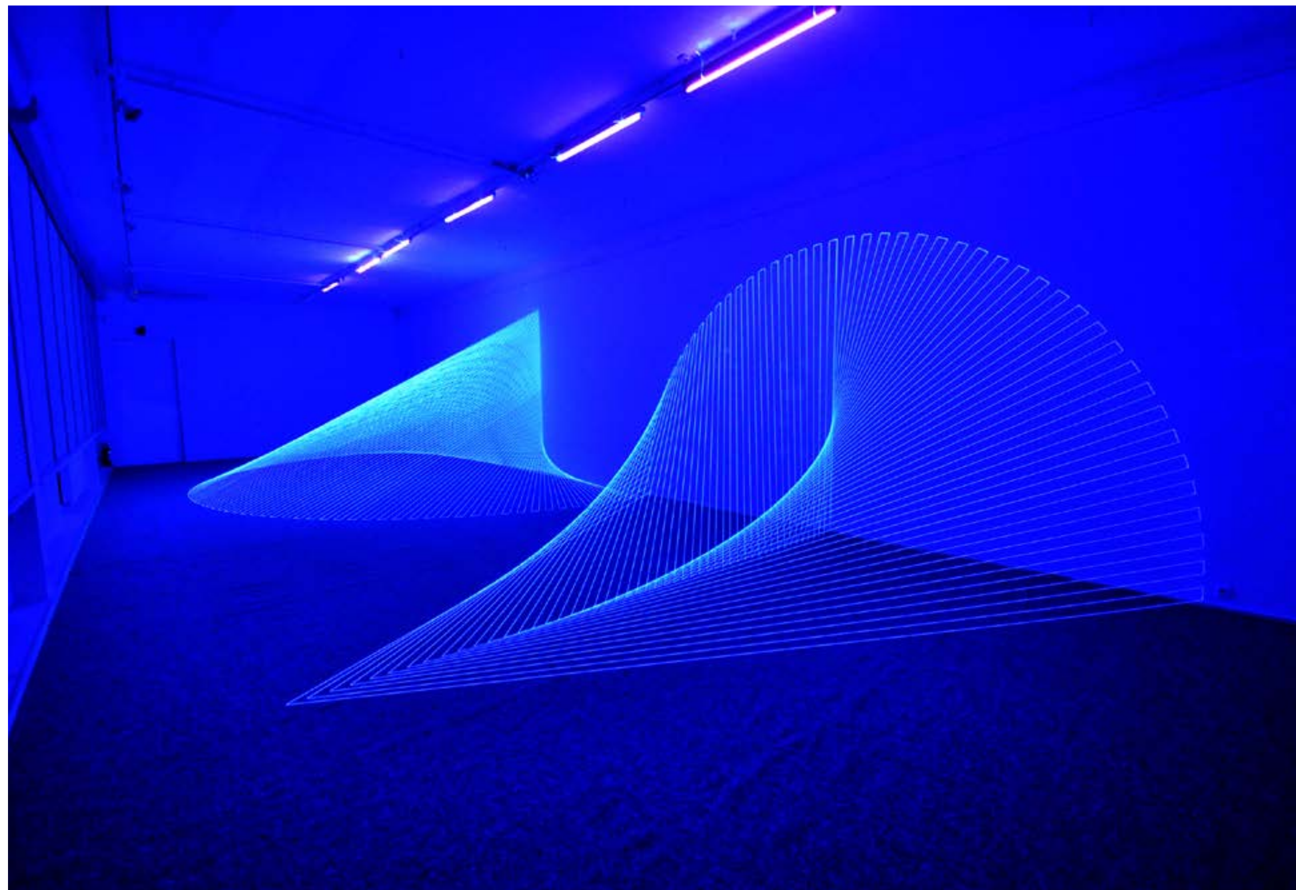

„Pejzaż S”, stal, drewno malowane, 2016 r.

Sławomir Brzoska

„malta 2011" - TRANSMUTATIO, stal nierdzewna; wysokość 800 cm, Malta, Poznań 2011 r.
„poznań 2016", MIRABILIS - HIBISCUS II; wełna, oświetlenie UV; wymiary 350 x 1600 x 550 cm, galeria Miejska Arsenał, Poznań 2016 r.

Bogdan Chmielewski

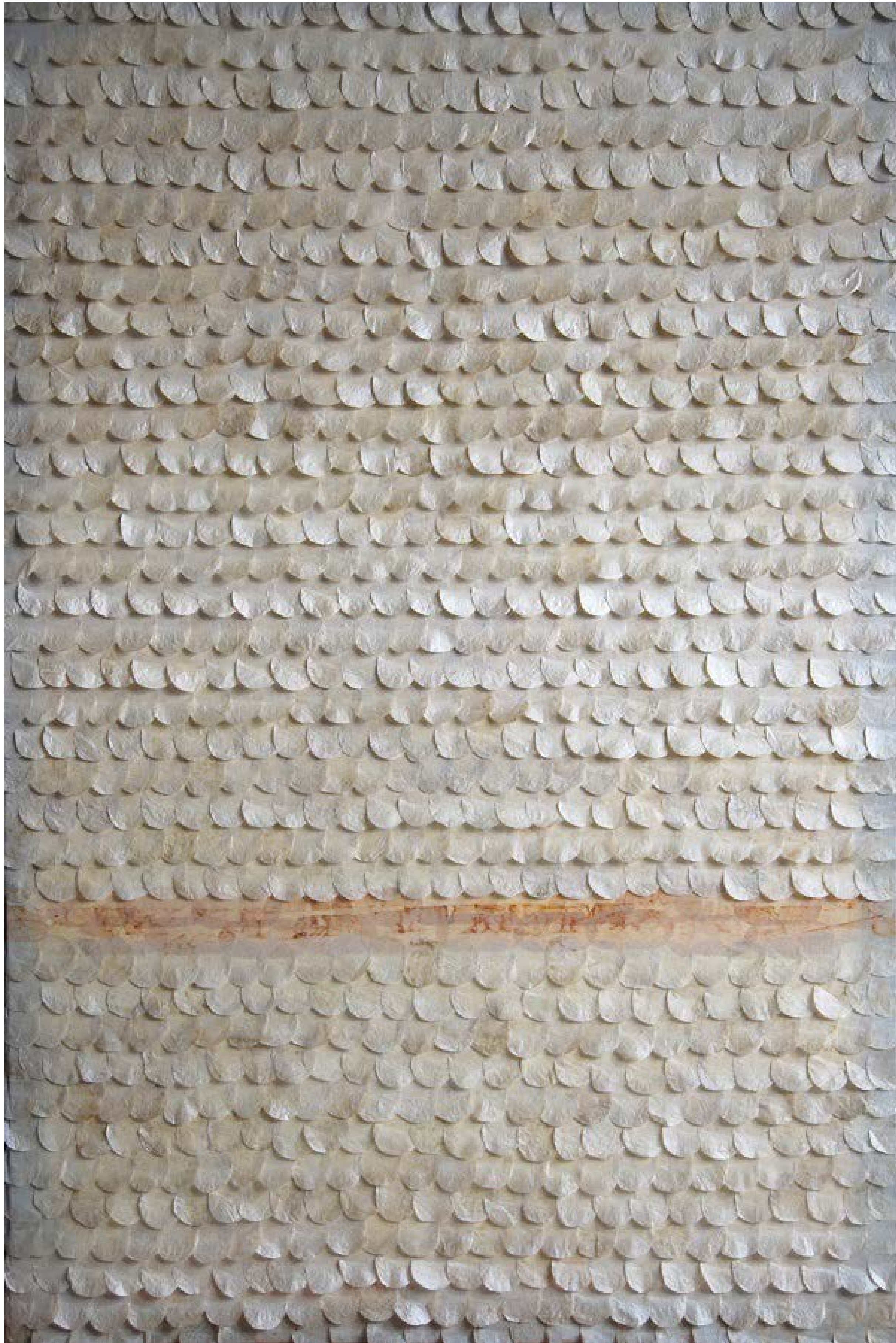
„Drogowskaz"
VIII / IX 2016
Realizacja in situ
Lucim

Drogowskaz

On - głaz wrośnięty w ziemię
Ona - trzcina łamliwa i wiotka
Byty krańcowo odmienne
Mogą na chwilę się spotkać
Na wschodnio-zachodnim szlaku
Tworzą drogowskaz dla ptaków
Domowskaz dla wędrowników
Śródpolne haiku

19/20 VIII 2016
Lucim - Kadzionka
Bogdan Chmielewski

Joanna Chołaścińska

„Kwitnące I", 2015 r.

Michel Gorski

„Sztuka oślepia" - performance podczas wystawy 25 lat działalności galerii Nad Wisłą, 2016 r.

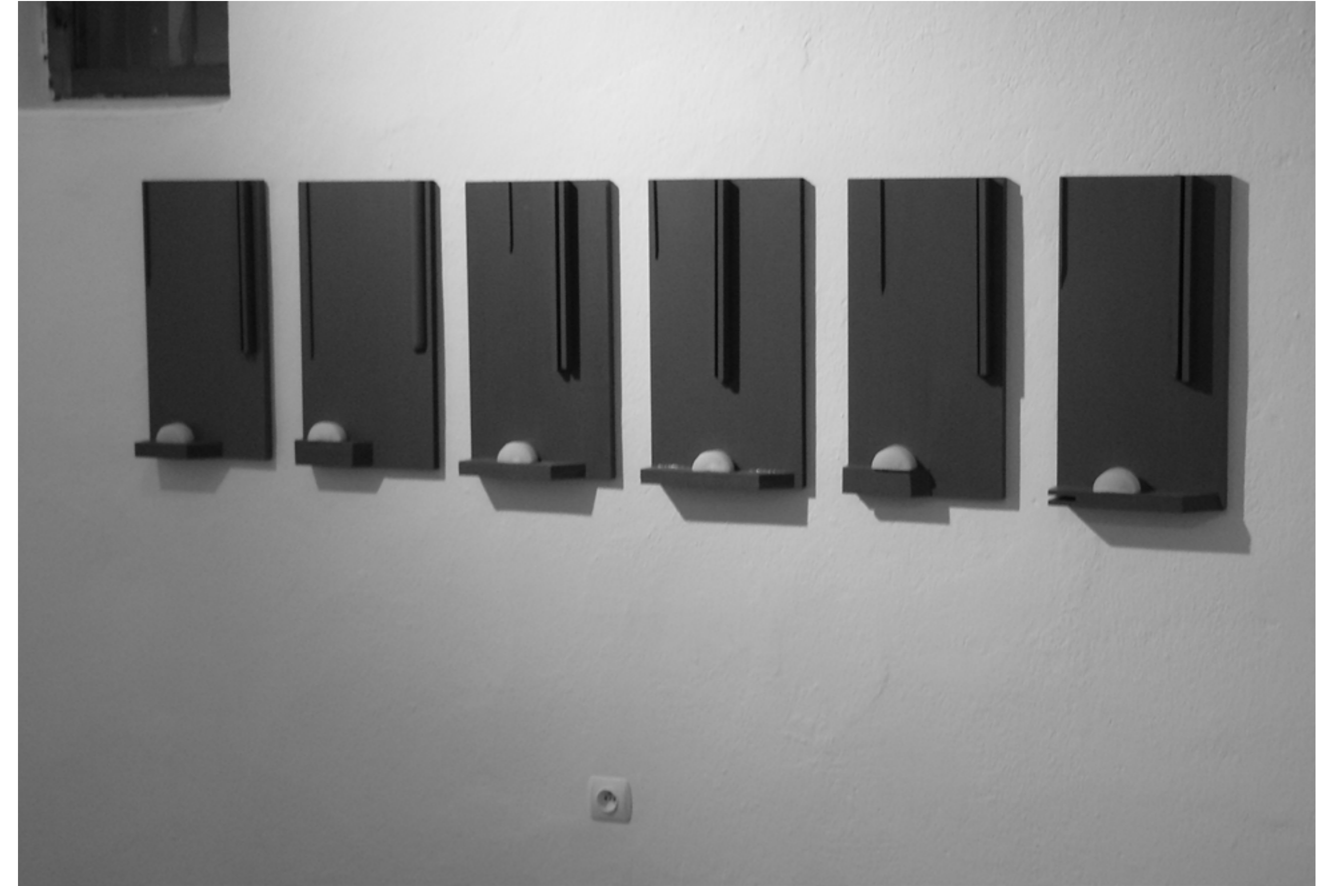
Iwona Demko

„Wszystko wisiało na włosku", obiekt na wystawie, 2016 r.
Kryształ wyhodowany w domowych warunkach, w słoiku na konstrukcji wygiętej z drutu. Drut został ukształtowany w wyraz „my" i zawieszonej na włosie artystki w wodnym roztworze ałunu. Ałun, czyli siarczan glinowo-potasowy (alumen, aluminii kalii sulfas) działa odkażająco, krwiotamująco (hamuje krwawienia z drobnych naczyń krwionośnych), odwaniająco (likwiduje zapachy z cuchnących zmian chorobowych), odwadniająco i przeciwzapalnie.
Gablota: 40 cm x 40 cm x 7,5 cm + film animacja poklatkowa (timelapse), Technika: ałun, włos autorki, drut, taśma LED, szkło, płyta HDF, sklejka.

Jarosław Dzięcielewski

„KONSEKRACJA XX", 2012 r.
„KONSEKRACJA XIV", 2012 rok r.

Katarzyna Podgórska-Glonti

"Line", Galeria Art Stations, Stary Browar, Poznań, 2016 r.
"Materialność pamięci", Galeria u Jezuitów, Poznań, 2016 r.

Grupa nad Wisłą

„Skrajny Piknik", Generator Malta, fot. Tytus Szabelski, Plac Wolności Poznań, 2016 r.
„Rutynowe spotkania Grupy, które odbywają się w różnych miejscach, tu w Galerii Miłość", fot. archiwum grupy, Toruń, 2015 r.

Ludomir Franczak

"fodboldspiller 1", 2014 r.
"Gablota 1", 2014 r.

Magdalena Franczak

Rysunki z cyklu: „Luksus niewygody", 2016 r.
„Stone gloves", 2015 r.

Magdalena Gryska

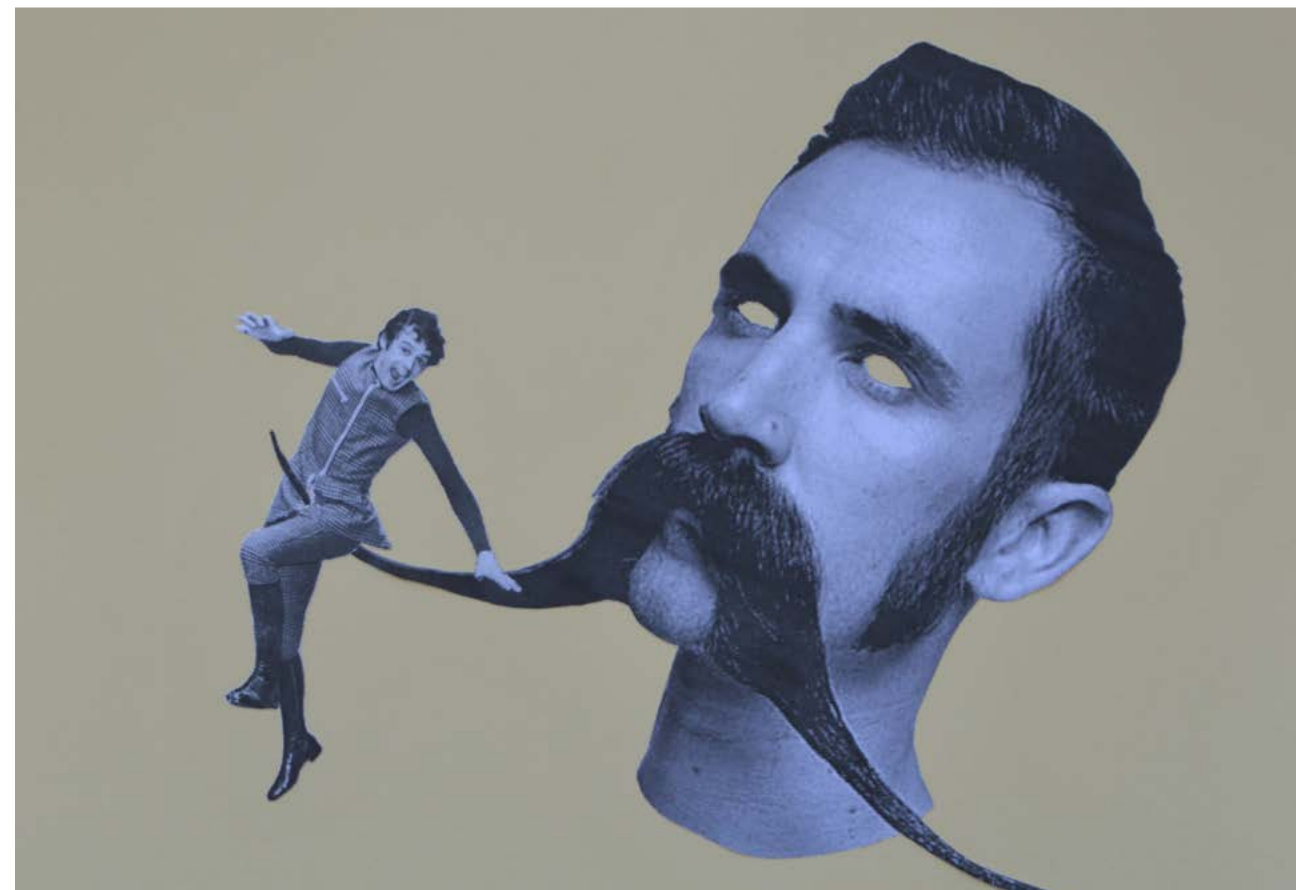

„Kolekcja dla ON (detal 2)', 2012 r.
„Kolekcja dla Wieży", 2015 r.

Bartek Jarmoliński

„Myśliciel", 2016 r.
„Nadzianie", 2016 r.

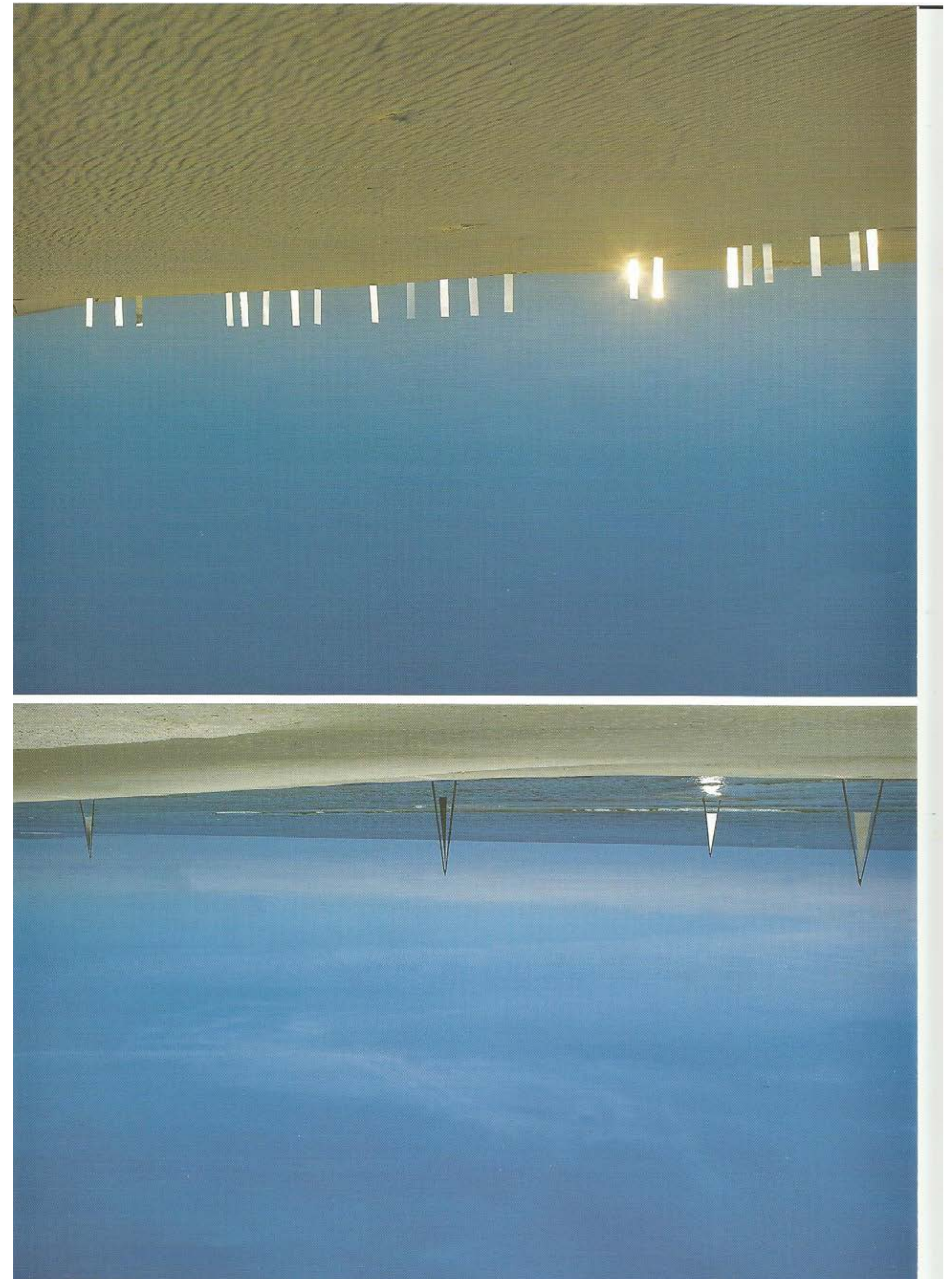
Witold Jurkiewicz

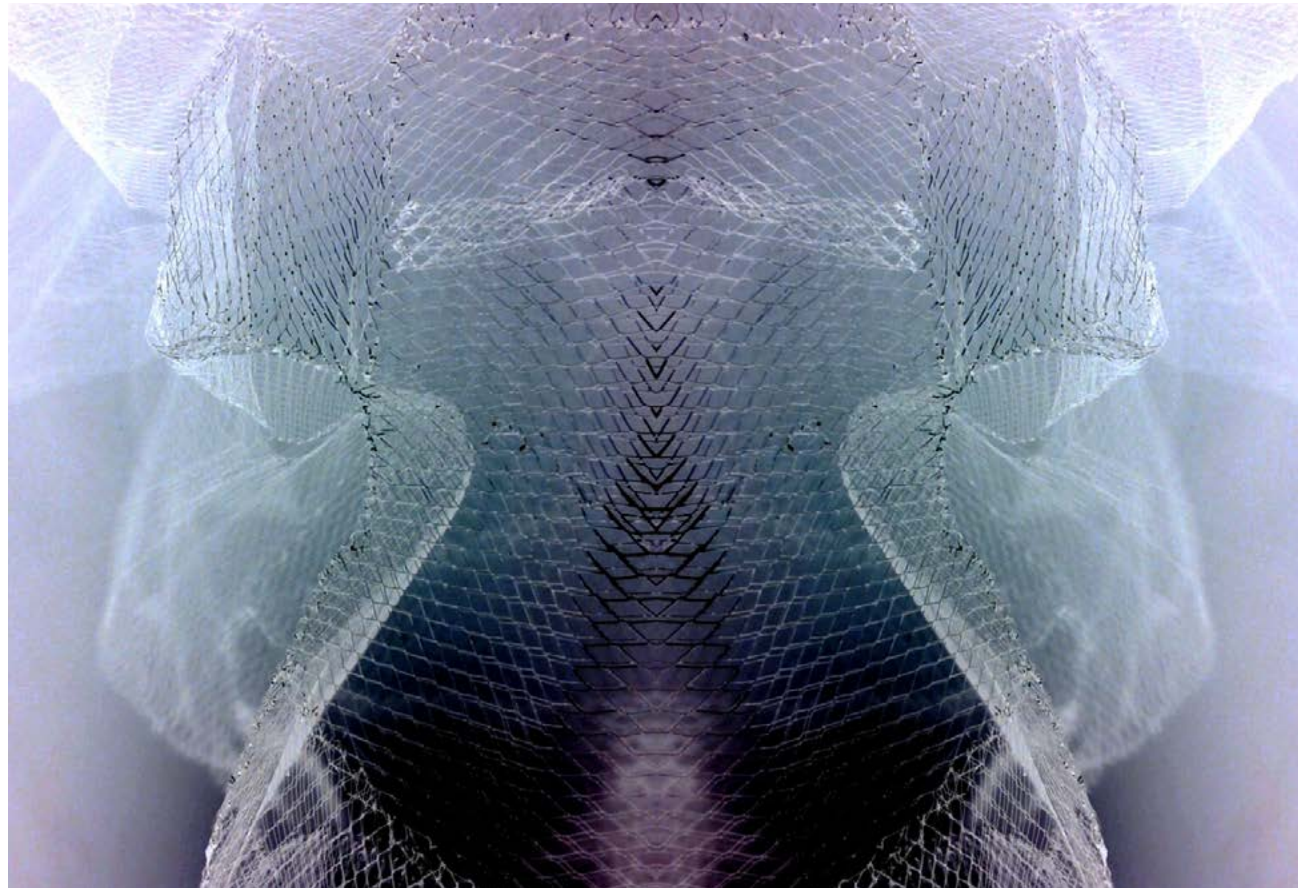
„Litwa 2016", fotografia, 2016 r.
„Podlasie 2015", fotografia, 2016 r.

Tomasz Karasiewicz

Instalacja w przestrzeni otwartej, 2010 r.

Małgorzata Kopczyńska

„Powidok 1", 2016 r.
„Rentgen", 2016 r.

Stefan Kornacki

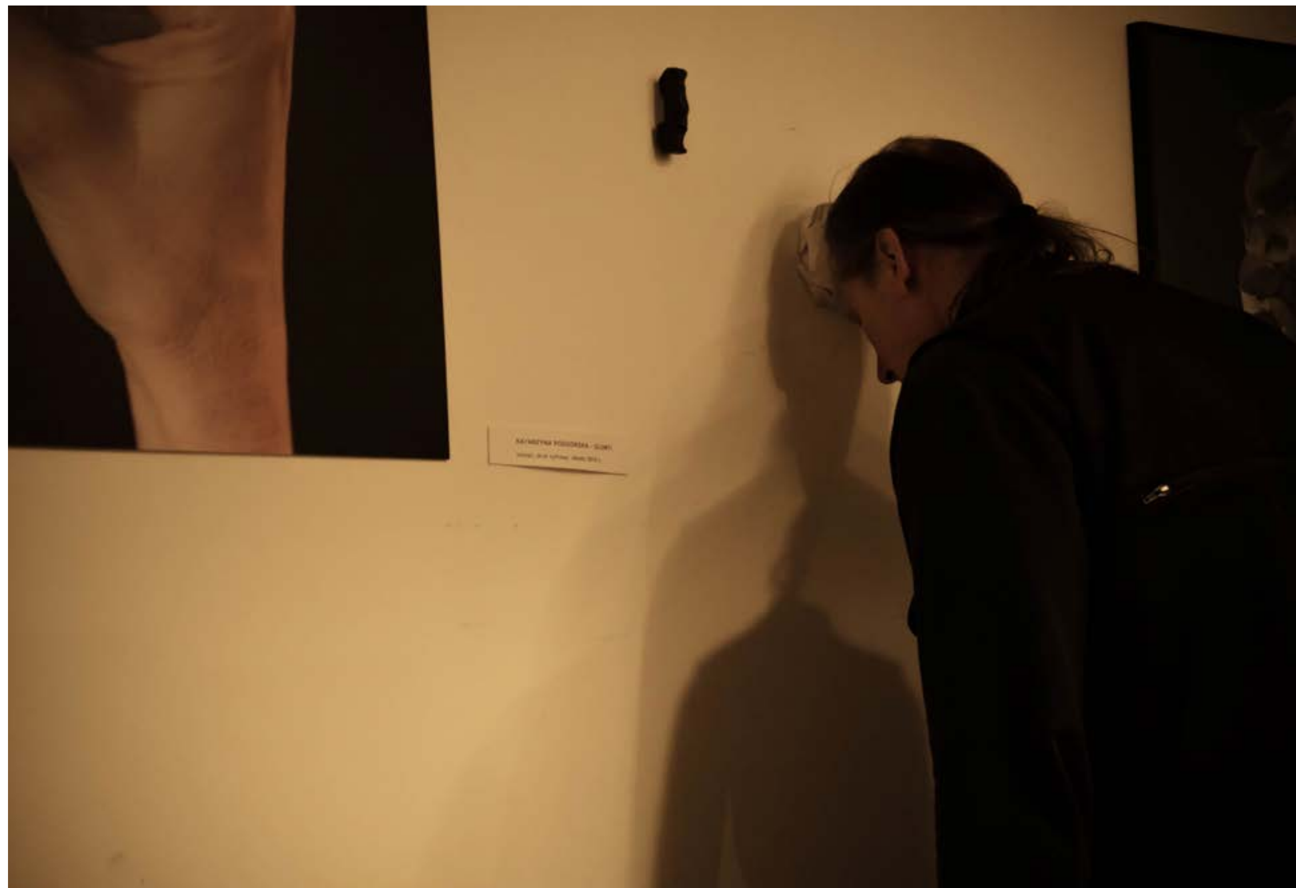

Local News, Galeria Kultura, fot. Paweł Borkowski, Siedlce, 2013 r.
Inscription Project: Things To Come / Victoria / Palacio Belmonte, fot. A. Wiórko, Lizbona, 2015 r.

Wojciech Kowalczyk

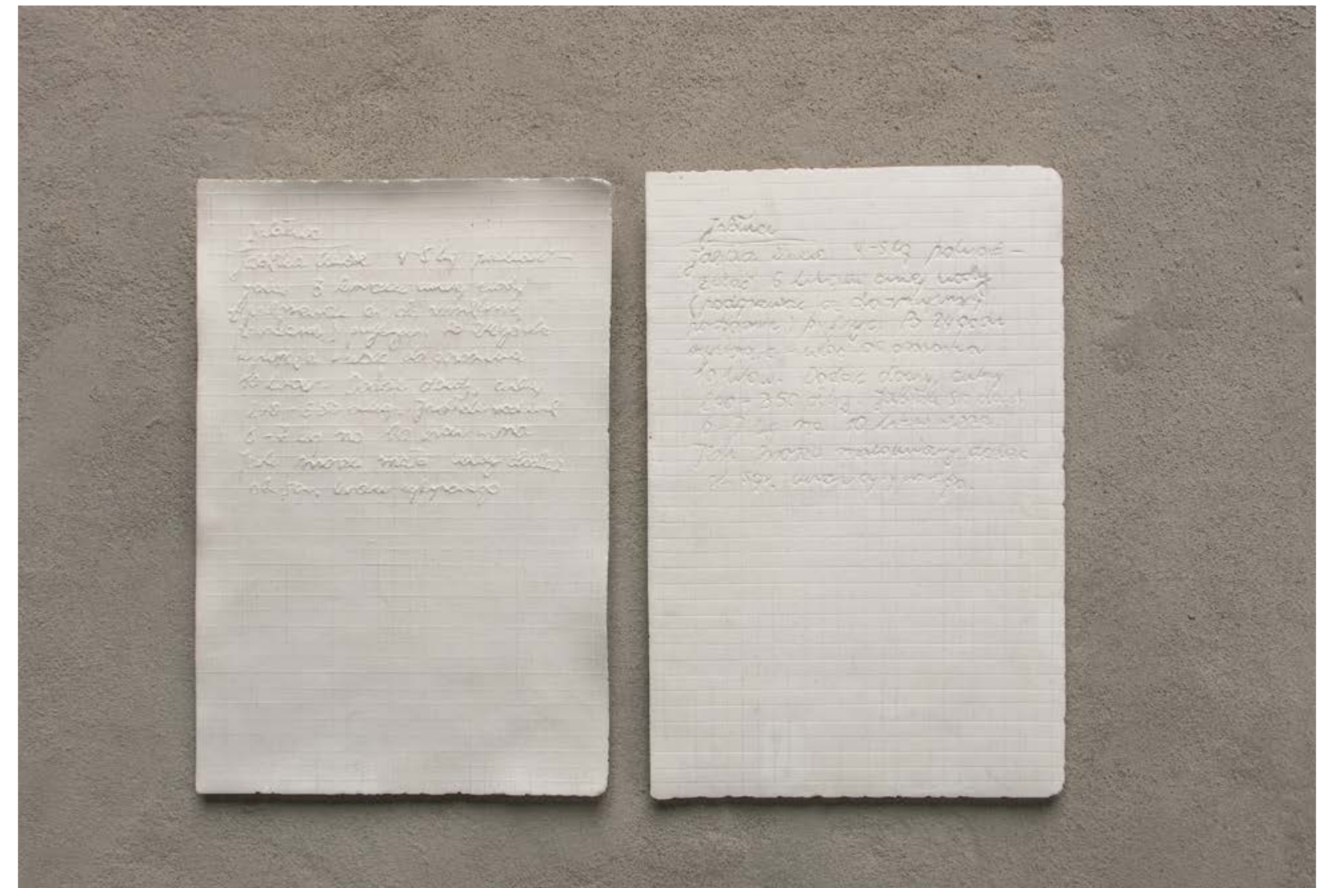

„Coś po coś", Performance w trakcie wernisażu wystawy 25 lat działalności galerii Nad Wisłą, 2016 r.

Iwona Langowska

Z cyklu Pamięć „o Niej", materiał: technika własna (porcelana, cement), wymiary: 85x55x55 cm, fot. Aleksander Paskal, 2016 r.

Iwona Liegmann

„Pan Golas", 2010 r.

Ivka Macioszek

„Kobiecość", CSW Toruń, IV Festiwal Perfrormance „Koło Czasu", 2010 r.

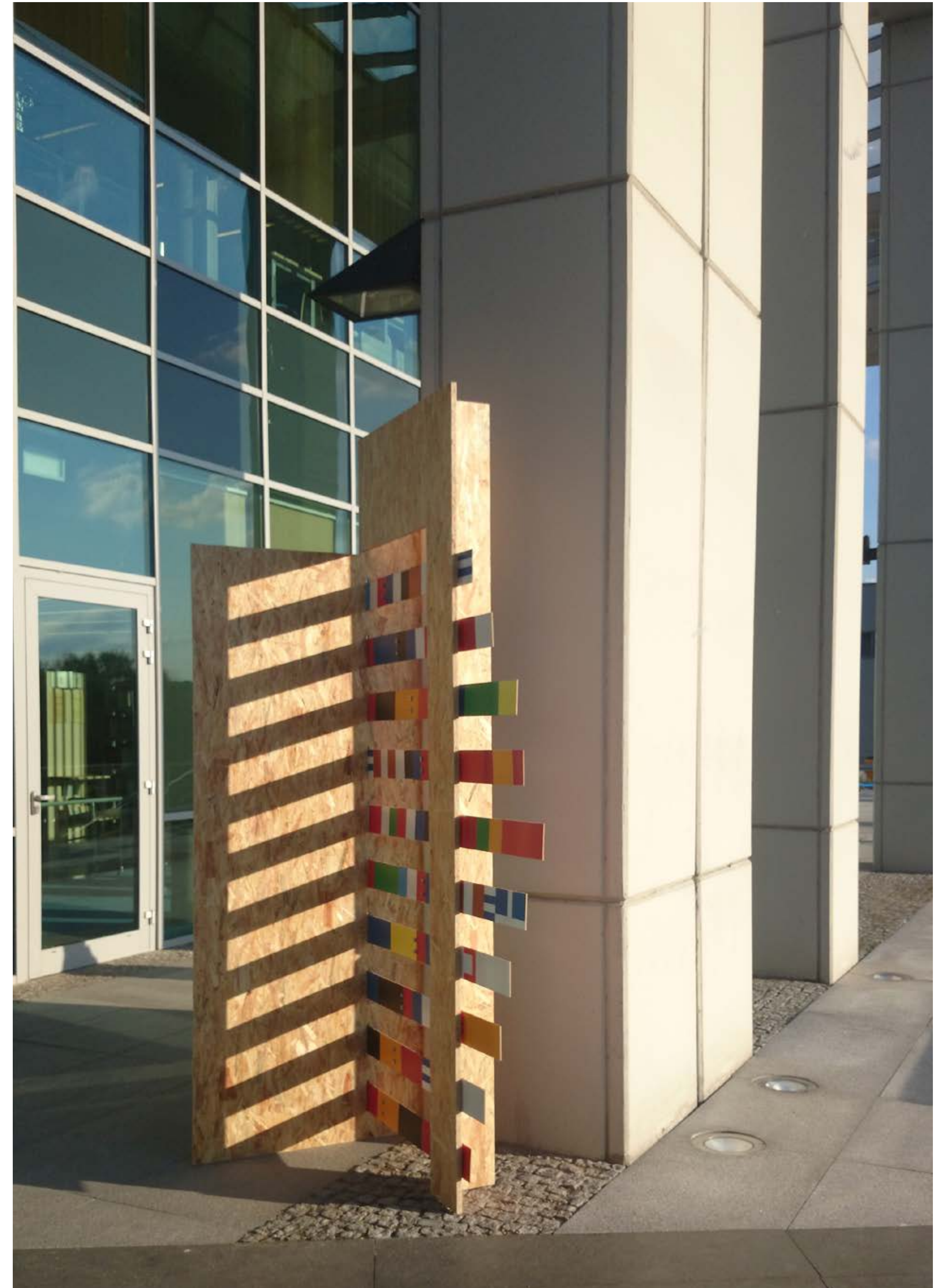
Krzysztof Mazur

„Inwersja2a", 2016 r.
„Pomiędzy", 2016 r.

Tomasz Matusewicz

„Obiekton Poznania", 2016 r.

Arek Pasożyt

„Jestem-artystą", przed wejściem do CSW Zamek Ujazdowski, fot. Marian Stępak, Warszawa, 2012 r.
„Pomnik Budowlańców", realizacja na podsumowanie projektu Budowlaniec, na obrzeżach Nowego Miasta Lubawskiego, fot. archiwum, 2016 r.

Jakub Pieleszek

Obiekt na wystawie pt. „Malarstwo, obiekt, performance", galeria Nad Wisłą, 2015 r.
Instalacja, wystawa pt. „Error", galeria Nad Wisłą, 2010 r.

Justyna Piotrowska

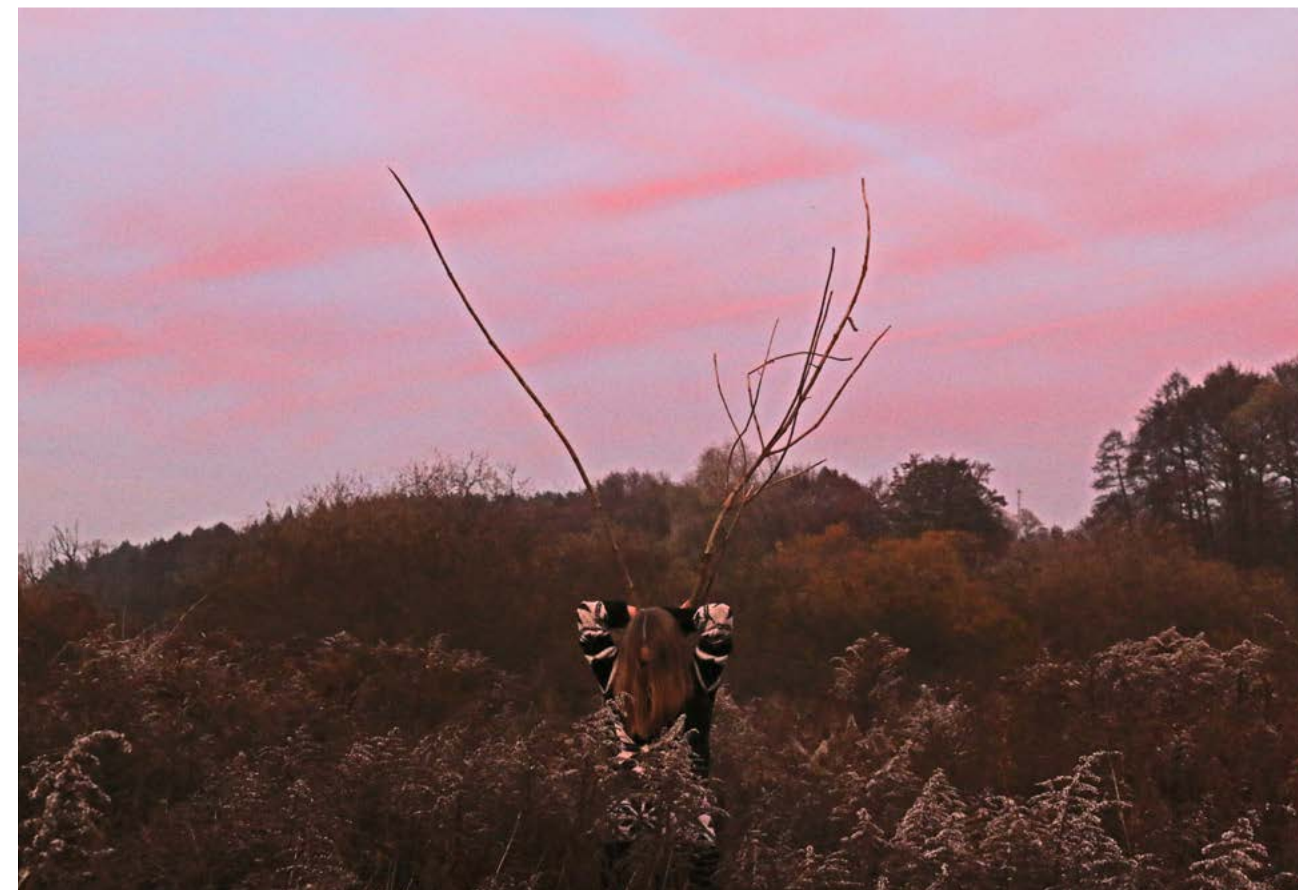

Wystawa pt. „Majowe", Wojewódzki Ośrodek Animacji Kultury, Toruń, 2013 r.
Performance w Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, 2015 r.

Natalia Reszka

Bez tytułu, 2015 r.
Bez tytułu, 2015 r.

Katarzyna Rumińska

„THINK_Denis_v1", Ikony Chwili - Tu i Teraz, instalacja, Kraków, 2016 r.
„Czas to ruch. Metafora multimodalna jako wizualizacja etapów życia człowieka", instalacja interaktywna, ZPAP, Toruń, 2016 r.

Yaryna Shums'ka

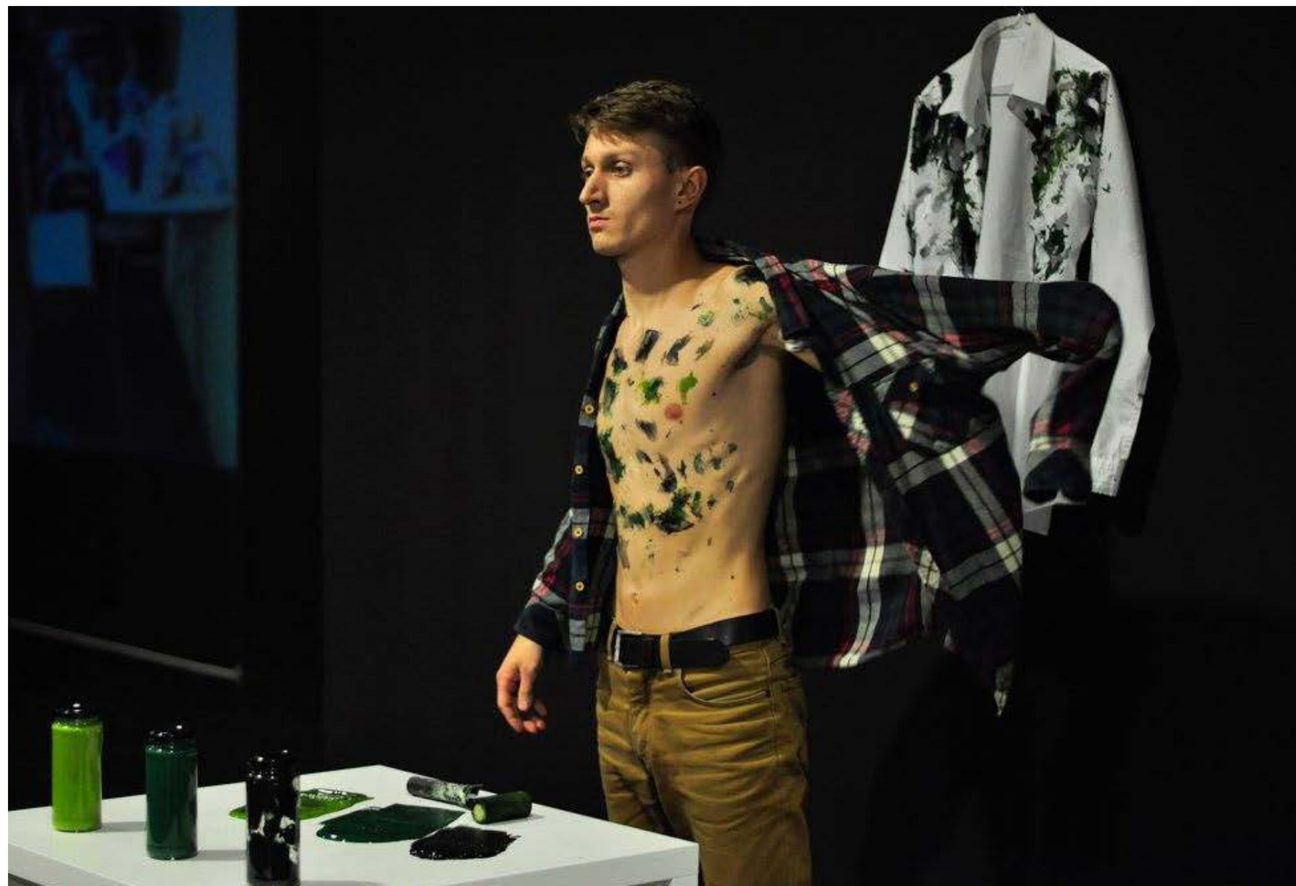

„Flander", Festiwal, Gdańsk, 2014 r.
„Performens", Wrocław, 2016 r.

Vitalii Shupliak

„Vitalii", fot. Ela Walentek, 2016 r.
„Tatuaż", Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, fot. D. P. Lewandowski, 2015 r.

Dominik Stanisławski

„Mentalik", instalacja site specific, 2016 r.
„Niewymieniony w czołówce", instalacja site specific, 2014 r.

Marian Stępak

„Z motywem", z cyklu „Skarpetki", 2016 r.
„Guanti I", technika własna, 2016 r.

Paulina Sylwestrowicz

„Infinite Self-Portrait", 2016 r.
„Dyskurs", 2016 r.

Dorota Świdzińska

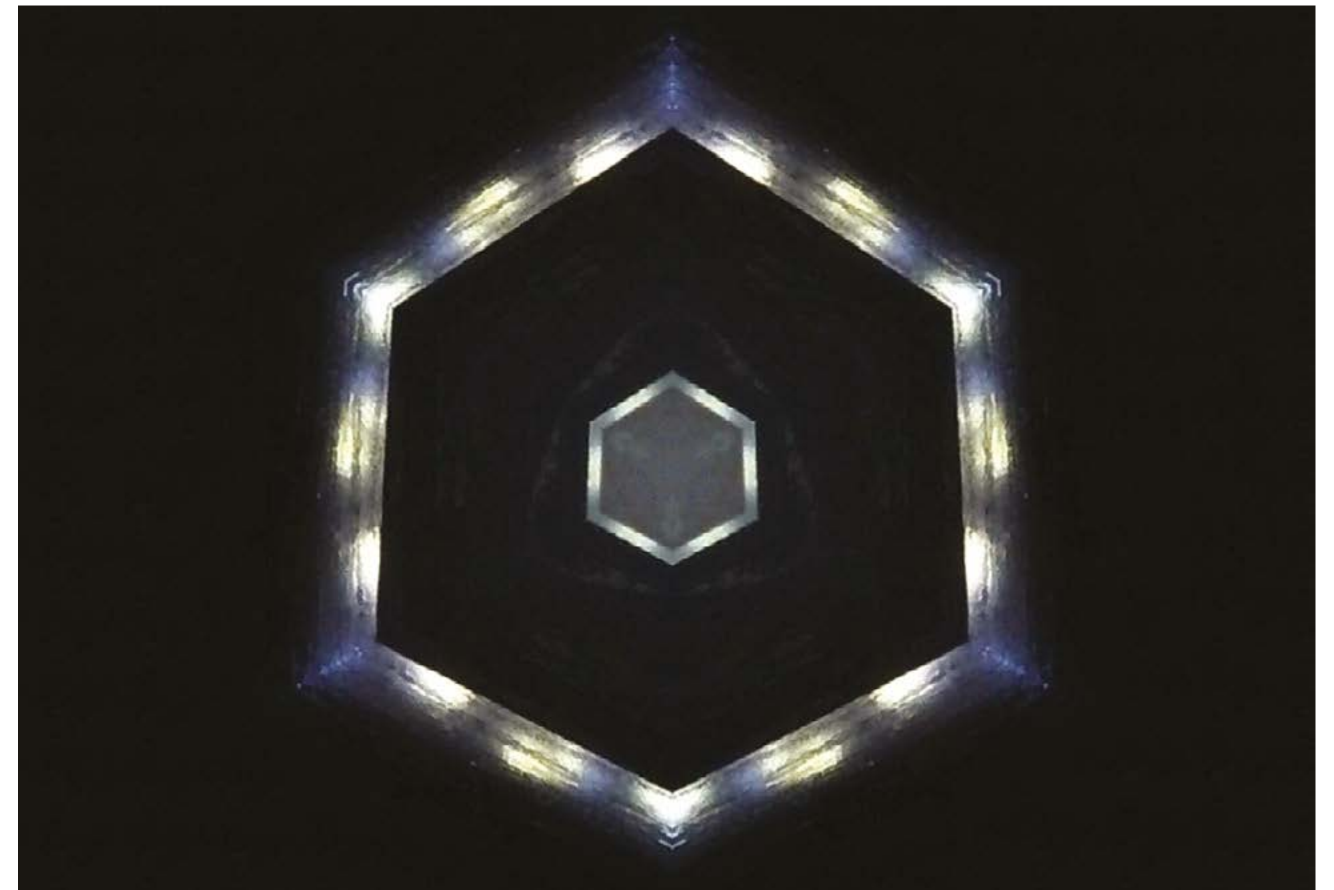

„Marylin byłaby jedną z nas", 210x340 cm, 2014-2016 r.
„Archiwum", Galeria Sztuki Wozownia, Toruń, 2016 r.

Iga Święcicka

Z cyklu: „Kalejdoskopy", 2015 r.
Z cyklu: „Kalejdoskopy", 2015 r.

Volodymyr Topiy

Perfrmance na festiwalu Paradzanov, Lwów, 2016 r.
Wideoperformance pt. Księżyc, Lwów, 2015 r.

Katarzyna Wesołowska–Karasiewicz

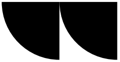

„Veni Creator", 2014 r.
„3 razy...", 2014 r.

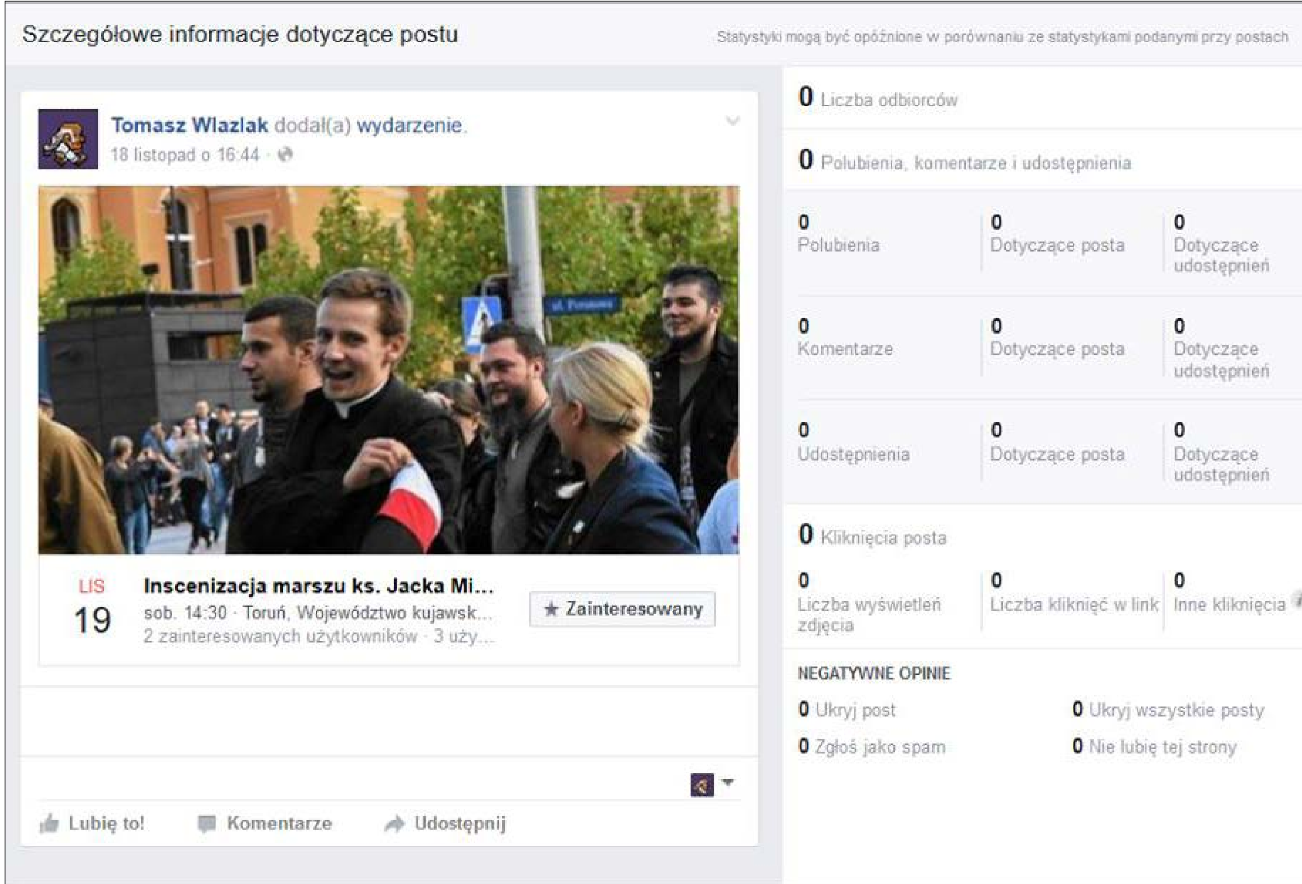
Maciej Wierzbicki

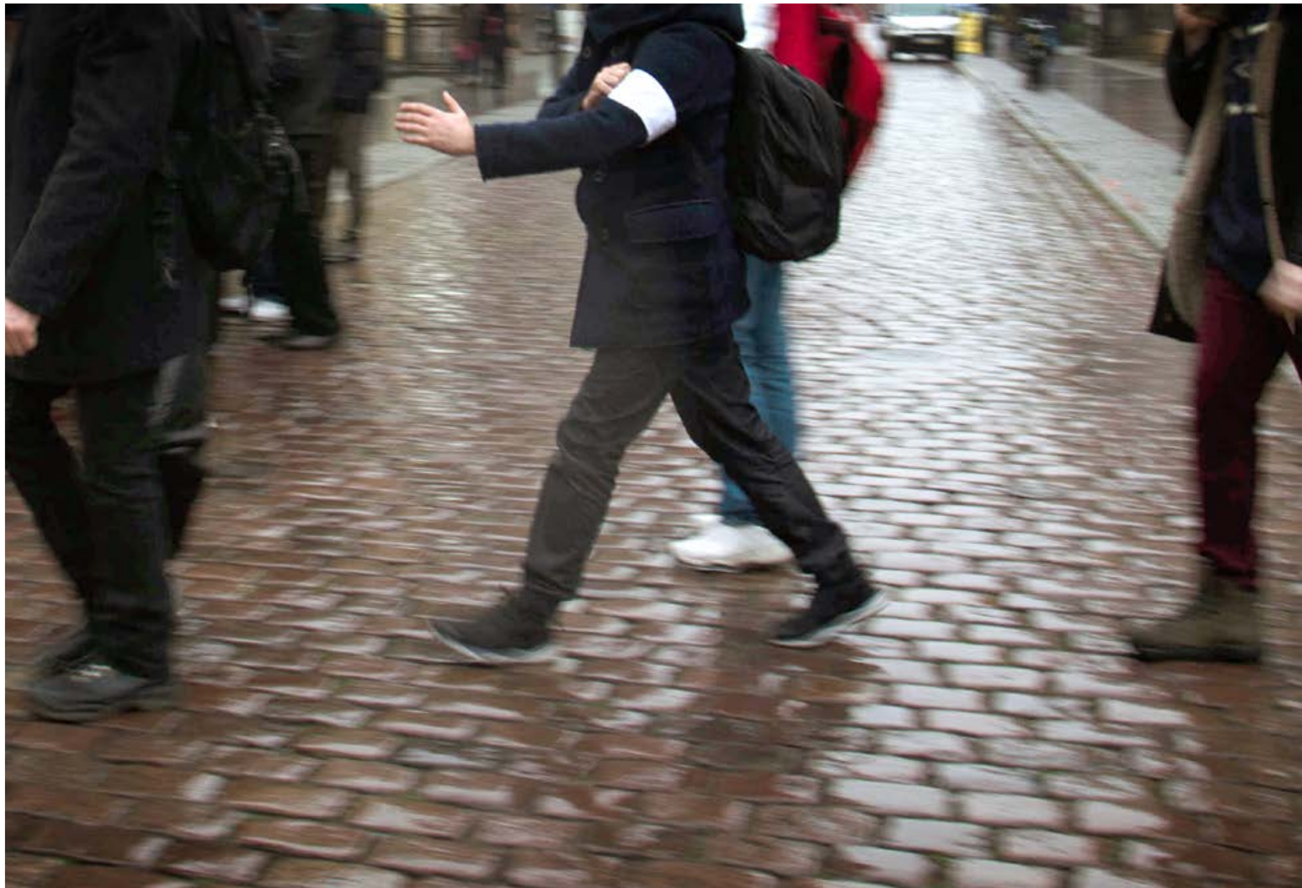

„Kamień II - curu gray", materiał: granit, stal, wymiary: 60x135x125cm, 2013 r.

Tomasz Wlaźlak

„Inscenizacja marszu ks. Jacka Międlara w obronie chrześcijaństwa", akcja, 2016 r.

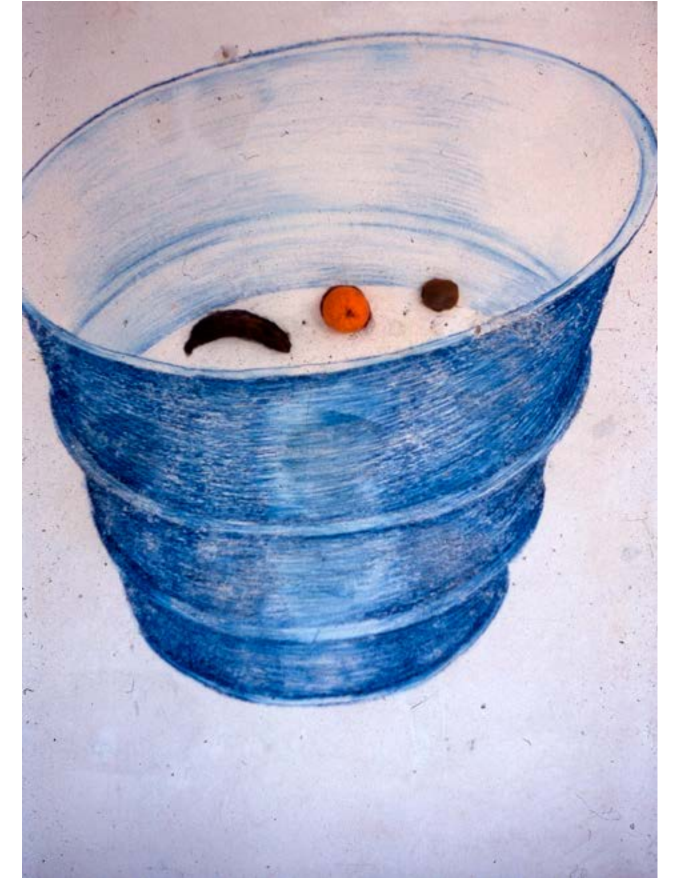

Jacek Kijewski, wystawa pt. „Dwie przestrzenie I", 1995 r.
Krzysztof Mazur, obiekt na wystawie pt. „Noc się zbliża", 1997 r.
Zenon Polus, obiekt na wystawie pt. „Kolekcje", 1996 r.
Renata Jagielska, „Madonna", grafika, 2003 r.

Marcin Berdyszak, wystawa pt. „Dwie przestrzenie II", 1996 r.
Przemysław Jasielski, wystawa pt. „Dwie przestrzenie II", 1996 r.

Anna Baumgart, „O oddalonym mówię, że powraca", 1996 r.
Krzysztof Osiak, „Skrawki", 2013 r.
Plakat Grupy nad Wisłą „Inaczej niż w raju", 2013 r.

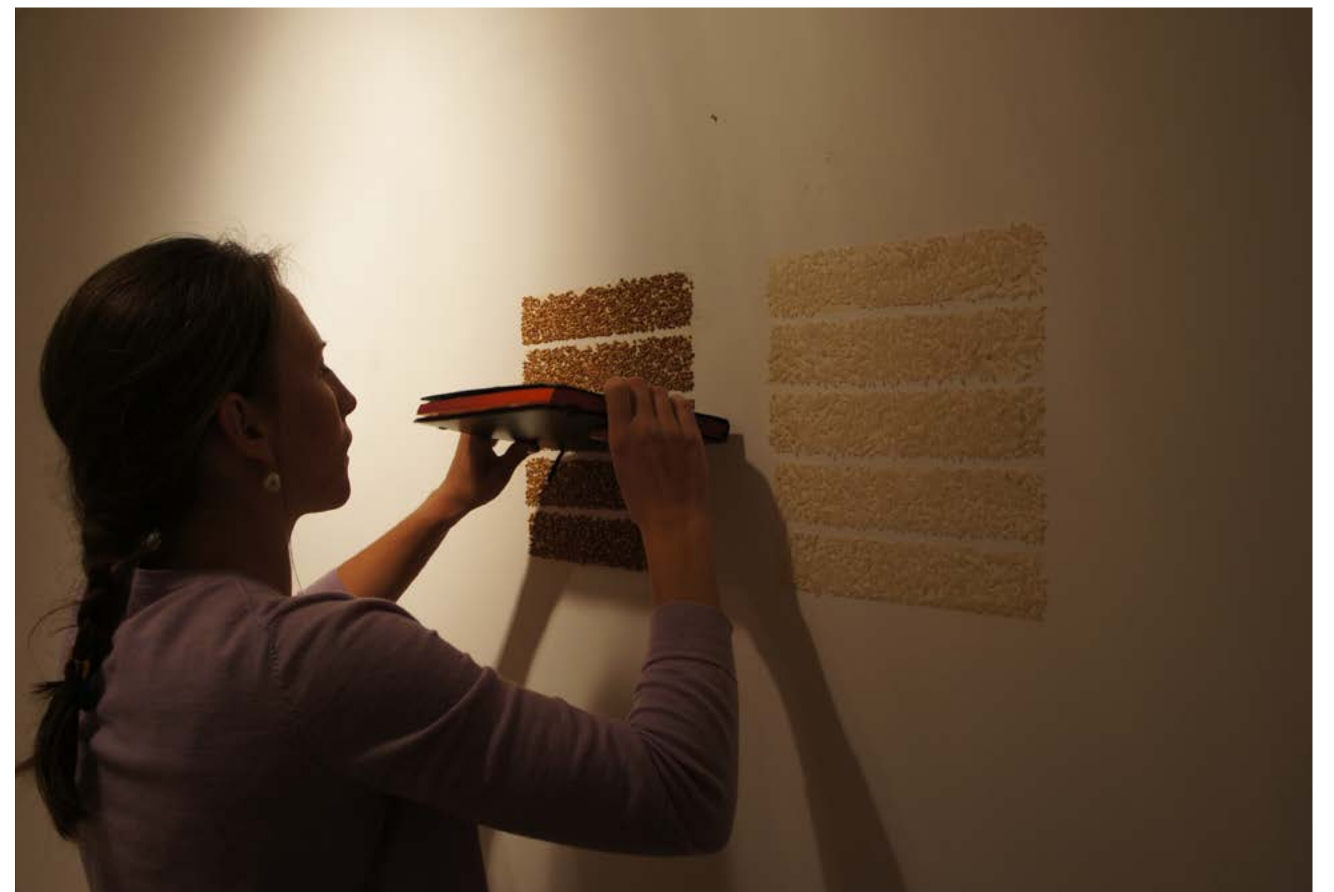
Plakaty Grupy nad Wisłą, 2013 r.
Marek Elsner, „Zmiany", 2012 r.

Galeria Nad Wisłą

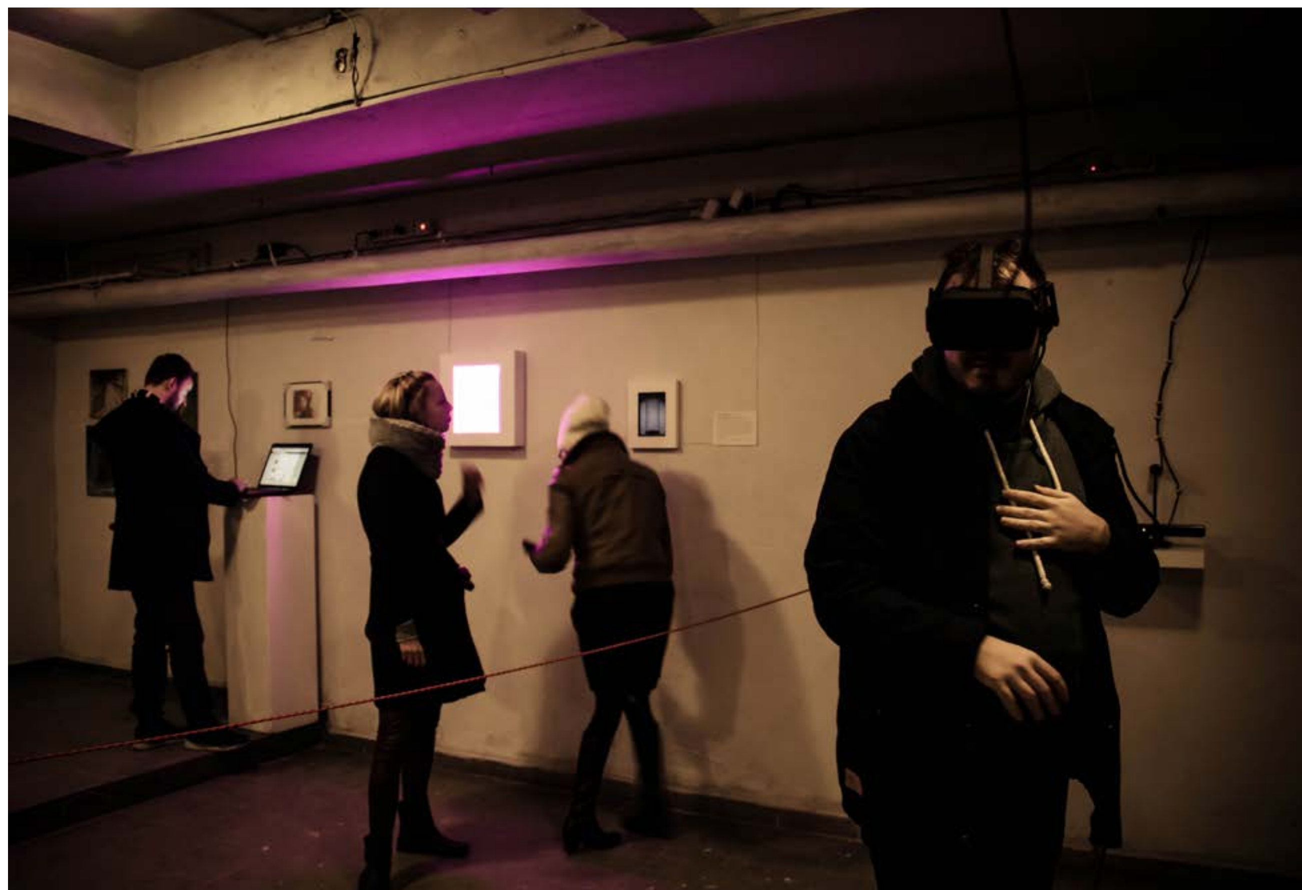

Tomasz Wlaźlak, „Ich", wystawa w przestrzeni kuratorskiej Arka Pasożyta, 2011 r.
Yaryna Shums'ka, „Na ziemi", w trakcie wernisażu, 2014 r.

Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.
Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", Piwnica Sztuki - ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.

Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.
Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", Piwnica Sztuki - ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.

Natalia Andrzejewska

Urodziła się w 1986r. w Warszawie. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie oraz studiów podyplomowych w Instytucie Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk; studiowała również w Accademia di Belle Arti w Wenecji. Doktorantka w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Zajmuje się malarstwem, sztuką w przestrzeni publicznej, tworzy obiekty przestrzenne. Kuratorka wystaw, producentka spektakli teatralnych, projektantka przestrzeni ekspozycyjnych, animatorka kultury, autorka opracowań teoretycznych o opiece konserwatorsko - kuratoryjnej sztuki współczesnej. Obecnie współpracuje z Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN.

W pracy twórczej podejmuje dialog z ideą pamięci miejsca (lieu de mémoire), w odniesieniu do konkretnego punktu na mapie: czarnej stodoły należącej do zabudowań gospodarstwa leżącego na Warmii - jej drugiego domu.

Podejmuje próbę stworzenia wizualnej reprezentacji przestrzeni osobistej, własnego obszaru intymnego, miejsca rodzinnej mitologii wyznaczonej przez sczerniałe, wiekowe deski stodoły, konstrukcji zbudowanej bez użycia gwoździ, ciosanych siekierą belek łączonych na kołki, dachówek z odbitymi śladami palców w glinie, kutych ręcznie zawiasów i skobli, żeliwnych krzyży, mchu, ziemi, kamieni, lasu. Biały dom i czarna stodoła to dwa punkty na osi definiującej jej własny obszar. Określają miejsce, w którym krystalizują się wspomnienia. To przestrzeń naznaczona czasem, którego upływ jest dla niej, właśnie tam, szczególnie wyraźny.

Andrzej Borcz

Studiował na Kierunku Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdzie uzyskał dyplom w pracowni prof. Jerzego Jarnuszkiewicza w 1983 roku. Od 1984 roku jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od 2008 roku prowadzi pracownię rzeźby na Kierunku Rzeźby UMK. Uprawia twórczość głównie w zakresie rzeźby.

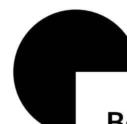

Sławomir Brzoska

Urodzony 22 kwietnia 1967 r. w Szopienicach (Górny Śląsk). Studia w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, Filia w Cieszynie (1991–1995); dyplom z rzeźby w pracowni prof. Jerzego Fobera. Kierownik 9 Pracowni Działań Przestrzennych na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu, z którym jest związany od 1997 roku, oraz Pracowni Działań Przestrzennych w Katedrze Intermediów i Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach (od 2012). Od 2011 profesor zwyczajny. Autor ponad 60 wystaw indywidualnych, uczestnik ponad 140 wystaw zbiorowych w kraju i za granicą; zrealizował performanse i akcje artystyczne na kilku kontynentach. Od 2010 roku jest pomysłodawcą i kuratorem projektu „preMedytacje" w ramach którego realizowane są wystawy, sympozja, konferencje i pokazy sztuki. Zajmuje się rzeźbą, sztuką instalacji, wideo, landartem oraz performansem. www.s-brzoska.pl

„Artysta znany jest z niezwykłych instalacji, które tworzy przy użyciu sznurka, wełny, światła UV. Jego interwencje wobec architektury uwznioślają charakter miejsca, nadają im niezwykłą aurę. Artysta odbył samotną podróż dookoła świata (VI 2007-VI 2008) zaczynając od Ameryki Południowej, poprzez Oceanię, Australię i Azję. Odwiedził 23 kraje pokonując ponad 100.000 kilometrów. (...) Dla Sławomira Brzoski zarówno proces twórczy jak i powstające instalacje odnoszą się do podróży. Z drugiej strony jego twórczość jest poszukiwaniem cudowności i mityczności w świecie, który wydaje się być tego mitu pozbawiony. Jest to praktyka artystyczna, która wynika z przypisanej człowiekowi, zatem instynktownej, potrzeby równowagi i klarowności w otaczającej go rzeczywistości." (Roman Lewandowski).

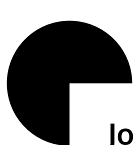

Bogdan Chmielewski

Ukończył studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, uzyskał dyplom w 1970 roku. Uczestnik 165 wystaw i imprez artystycznych. Autor 225 interdyscyplinarnych realizacji indywidualnych i zespołowych w Lucimiu w latach 1977 – 2015. Zajmuje się akcjami, działaniami plastycznymi, parateatralnymi, happeningiem, performance, instalacją, rysunkiem, żywym obrazem, kompozycjami tekstowymi. Członek „Grupy 111-Lucim". Profesor na Wydziale Sztuk Pięknych UMK.

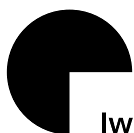

Joanna Chołaścińska

Absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. W latach 1997- 2002 studia na Specjalności: Plastyka Intermedialna. W latach 2004 - 2009 uczestnik Studiów Doktoranckich z zakresu Nauk o Sztuce w Zakładzie Historii Sztuki Nowoczesnej, na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Od 2008 pracownik Zakładu Plastyki Intermedialnej na Wydziale Sztuk Pięknych w Toruniu.

Zakres zainteresowań artystycznych obejmuje dziedziny tradycyjne jak kolaż, techniki mieszane, wideo, film animowany. Prace ostatnich lat charakteryzuje oszczędność formy, subtelna paleta kolorystyczna. Udział w wystawach zbiorowych i indywidualnych, między innymi: Opowieści dziwnej treści, Galeria BWA, Lublin, 2010 r. Labirynt – zakręty awangardy, Galeria BWA, Warsztaty kultury filia Centrum Kultury, Lublin 2010 r. Jo-panese art in Tej-land, galeria Rzeźnia, Poznań 2011 r, wystawy indywidualne: Pełnia, galeria Nad Wisłą, Toruń 2014 r., Mech i mgła, Galeria Proscenium, Toruń 2015 r., Pejzaż Galeria Klubu Dowództwa Operacyjnego RZS, Warszawa 2016.

Iwona Demko

http://www.iwonademko.art.pl/
https://www.facebook.com/iwona.demko.femina/

Artystka wizualna, rzeźbiarka, feministka. Studiowała na Wydziale Rzeźby ASP w Krakowie. Dyplom uzyskała w roku 2001. Od 2008 roku pracuje jako asystentka w Pracowni Rzeźby IV na Wydziale Rzeźby ASP w Krakowie. W 2012 roku uzyskała tytuł doktory sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej „sztuki piękne" na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Waginatyzm" oraz pracy rzeźbiarskiej pt. „Kaplica Waginy". W 2016 roku uzyskała stopień doktory habilitowanej sztuki. Dotychczas wzięła udział w około 80-ciu wystawach zbiorowych i około 20 indywidualnych. Głównym obszarem jej zainteresowań jest kobieta oraz jej rola w patriarchalnym świecie.

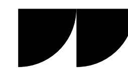

Jarosław Dzięcielewski

Urodzony w 23.03.1963 roku we Wschowie. Studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki, Rzeźby PWSSP w Poznaniu. Dyplom w Pracowni Rzeźby prof. Olgierda Truszyńskiego w 1991 roku. Od 1992 roku pracuje w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 2000 roku uzyskuje doktorat w ASP w Gdańsku.

Od 2002 roku samodzielnie prowadzi Pracownię Rzeźby i Kształtowania Przestrzeni oraz Pracownię Struktur Wizualnych i Mechanizmów Percepcji Wzrokowej. W 2008 roku uzyskuje habilitację w ASP w Krakowie na Wydziale Rzeźby i od tego też czasu prowadzi w swoim instytucie wykłady z Psychofizjologii Widzenia. W 2011 roku uzyskuje stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Od 2013 roku, cały czas jest kierownikiem Zakładu Architektury Wnętrz i Rzeźby, Instytutu Sztuk Wizualnych, Uniwersytetu Zielonogórskiego i od tego roku prowadzi wykłady – Rzeźba Współczesna. W latach 2012 – 2014 był koordynatorem Festiwalu Nauki (Uniwersytetu Zielonogórskiego). Po uzyskaniu habilitacji, przez kilka lat był opiekunem Koła Naukowego studentów Wydziału Artystycznego, pod nazwą – Pracownia Wolnego Wyboru. Obecnie jest trzeci rok opiekunem i kuratorem Galerii Rektorat (Uniwersytetu Zielonogórskiego). Od 2013 roku jest członkiem i recenzentem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych (Komisja Habilitacyjna). Promotor i recenzent w przewodach doktorskich.

Katarzyna Podgórska-Glonti

Urodzona w 1969 roku w Radomiu.
1991-96 studia w PWSSP w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu).Dyplom w pracowni rzeźby prof. Jana Berdyszaka i pracowni tkaniny prof. Andrzeja Banachowicza. W 1995 roku otrzymała Stypendium Ministra Kultury i Sztuki.

Od 2012 roku pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Współprowadzi Pracownię Scenografii na Wydziale Architektury Wnętrz i Scenografii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Pełni funkcję Prodziekana Wydziału Architektury Wnętrz i Scenografii.

Projekty i realizacje artystyczne dotyczą człowieka i refleksji wynikających z doświadczania rzeczywistości. Podejmowane problemy artystyczno - badawcze: przestrzeń, czas, pamięć, ślady obecności. Zajmuje się działaniami w przestrzeni, projektami site-specific, instalacją, performance, fotografią, warsztatami artystycznymi.
Prowadziła autorskie zajęcia i warsztaty: w Dartington Collage of Arts w Anglii, Universidad De Granada w Hiszpanii, Uniwersytecie w Trondheim w Norwegii, Ecole Superieure Des Beaux Arts De Lyon, Francji.

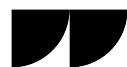
Autorka wielu indywidualnych wystaw; brała udział w wielu wystawach zbiorowych i międzynarodowych warsztatach i projektach artystycznych.

Grupa nad Wisłą

Grupa nad Wisłą (ur. 2012) dąży do budowania otwartych, inkluzywnych przestrzeni wymiany wiedzy i doświadczeń. Po kilku latach nieustannych prób wypracowała autorską metodę spotkania-narzędzia. Ich celem jest wzmacnianie i rozwijanie zdolności komunikacji, poprzez negocjowanie i krytykę indywidualnych procesów twórczych. Nieustannie podważają zasady edukacji grupowej, wymijając system akademicki i poszukując ożywczych formuł budowania świadomości twórczej. Interesuje ich proces samo-edukacji, za jej medium uważają rozmowę; radykalne otwarcie, gotowość na zaciekawione osoby, a przez to - szukanie własnego miejsca we wspólnie budowanej przestrzeni.

Grupa nad Wisłą ukształtowała się w 2012 roku wokół toruńskiej galerii Nad Wisłą funkcjonującej od początku lat 90-tych. W niespotykanej aurze wiślanego nabrzeża powstało środowisko młodych artystów, kuratorów i badaczy. Ich postulaty zaczęły formułować się ufundowane łaknieniem nowych form wymiany wiedzy, energii twórczej i wzajemnego rozwoju. Ich istota, to co ich konstytuuje, a więc: horyzontalność, samokształcenie, wychodzenie naprzeciw niebezpiecznym zainteresowaniom, nieskończony szlif umiejętności artykulacji swoich koncepcji i wszystko, z czym wiąże się urok grup artystycznych; są czymś stałym, niezależnym od miejsca.

Ludomir Franczak

Urodzony w 1974 roku, artysta wizualny, reżyser teatralny, kurator. Jego prace pokazywane były w galeriach, teatrach, przestrzeni publicznej i festiwalach w Polsce i na świecie. Współpracuje z muzykami (Marcin Dymiter, Robert Curgenven, Pogodno), artystami wizualnymi (Magdalena Franczak, Sebastian Buczek) i teatrami (Kana/Szczecin, Strefa Ciszy/Poznań, Szwalnia/Łódź). Jest stypendystą Fundacji Wyszehradzkiej (VARP), MKiDN (2014) i trzykrotnym Marszałka Województwa Pomorskiego, zdobywcą nagrody za najlepszy film eksperymentalny na festiwalu Euroshorts 2007. Nominowany do tytułu „Kulturysta roku 2013" przez dziennikarzy radiowej Trójki. Laureat programu „Placówka" Instytutu Teatralnego w Warszawie (2015/16).

Zajmuje się problemem pamięci i tożsamości. Za pomocą działań intermedialnych buduje złożone projekty wykorzystując zarówno sztuki wizualne, jak i historię, czy literaturę. Jest autorem wydawnictw artystycznych.

lfranczak.blogspot.com

Magdalena Maria Franczak

Urodzona w 1978 roku artystka interdyscyplinarna, podczas realizacji prac posługuje się różnymi mediami: malarstwem, rysunkiem, fotografią, performance. Tworzy obiekty i pracuje z przestrzenią site specific. Nawiązuje dialogi z teatrem projektując kostiumy, scenografie.

Jak pisze Karolina Sikorska w Genealogiach Pracy:
„Magdalena Franczak mówi o pracy i procesie twórczym jako o przyroście naturalnym. Za tą metaforą kryje się skrupulatnie budowana kolekcja znalezionych, pozyskanych, zyskujących materialność przedmiotów, które niczym grzybnia produkują misterne struktury powiązań między sobą, skłaniając inicjatorkę i twórczynię kolekcji do ciągłego wysiłku opanowywania i klasyfikowania zbieranego materiału. Praca dla Franczak jest bezustannym procesem, mierzeniem się z ulotnością materii, konserwacją, odzyskiwaniem, umieszczaniem rzeczy w obszarze widzialnego. Nie ma tu wiele miejsca na odpady, potencjalnie wszystko ma swoje ukryte znaczenia – nawet to, co znika – pozostawia ślady i antycypuje nowe zjawiska, przedmioty, sensy. Wizja przyrostu naturalnego nosi znamiona utopii, ale nazywa też wymagającą ciągłego poznawczego wysiłku, wiary i uporu, ujawniającą semantyczne tarcia i przemieszczenia, regularną, nieustającą pracę."

Współpracuje z artystami i artystkami z Polski i ze świata: z Yael Frank, Marcinem Dymiterem, Ludomirem Franczakiem, Sarą Kurzinger oraz Jaśminą Wójcik i Weroniką Lewandowską, z którymi tworzą kolektyw „Łodygi".

Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2014 roku.

Magdalena Gryska

Dyplom w zakresie malarstwa w 1994 w PWSSP (obecnie UAP) Poznań. W latach 1990-91 wolny słuchacz w École Nationale Superieure Des Beaux Arts, Paryż. Pracuje w Instytucie Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny, UZ w Zielonej Górze, od roku 2010 na stanowisku profesora nadzwyczajnego gdzie prowadzi dyplomującą pracownię malarstwa. W latach 2003-2008 prowadziła Galerię Stara Winiarnia w Zielonej Górze. Kuratorka ogólnopolskich wystaw w tym m.in. Kolekcja Starej Winiarni prezentowana w Galerii Arsenał w Poznań, Galerii BWA w Gorzowie Wlkp. i Galerii Wieża Ciśnień w Koninie, Eat sleep, paint, video films w Galerii Nowy Wiek MZL w Zielonej Górze oraz kuratorka wielu wystaw studentów i absolwentów uczelni artystycznych. Obecnie prowadzi dyplomującą pracownię malarstwa. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem i wideo.

Jest autorką około 30 wystaw indywidualnych i brała udział w około 60 wystawach zbiorowych.

Ważniejsze wystawy indywidualne; Galeria BWA, Gorzów Wlkp., Galeria BWA, Sandomierz; Galeria MM, Chorzów; Galeria Napiórkowska, Warszawa; Galeria BWA, Legnica; Galeria BWA, Kalisz; Galeria Nowy Wiek, Muzeum Ziemi Lubuskiej, Zielona Góra; Galeria Wieża Ciśnień, Konin; Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała; Galeria 261, ASP Łódź; Galeria Wozownia, Toruń; Bałtycka Galeria Sztuki, Słupsk; Muzeum ASP, Wrocław; Muzeum Lubuskie im. Jana Dekerta, Gorzów Wlkp.

Michel Gorski

Urodzony w 1969 roku. Studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pieknych w Warszawie, dyplom z malarstwa (promotor: prof. W. Szamborski) z aneksem Performance (Promotor prof. M. Duchowski/ J. Bałdyga) (1996 r.). Pracuje w obrębie zagadnień dotyczących człowieka, życia, formy.

Najczęściej uprawia malarstwo, performance, rzeźbę, muzykę i pisarstwo.

Stypendium GFPS w Akademii Sztuk Pięknych w Münster (Kunstakademie Münster) - (1996).
Prowadzenie własnej autorskiej galerii <<atelier Fribourg-Nord>> w Szwajcarii (2005-2012).
<<Artist in Residence>>, Mark Rothko Centre, Daugavpils, Latvia (2013).
Autor ośmiu wystaw indywidualnych w Szwajcarii oraz udział w kilkunastu wystawach zbiorowych i festiwalach w Polsce, Szwajcarii i Łotwie.

Bartek Jarmoliński

(Rocznik 1975), absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (dyplom obronił w 2001 roku w Pracowni Rysunku u prof. Romy Hałat na Wydziale Edukacji Wizualnej). To jeden z najintensywniej rozwijających się łódzkich artystów współczesnych, aktywnie uczestniczący w polskim życiu kulturalnym poprzez udział w przeglądach sztuki współczesnej (Bielska Jesień, Piotrkowskie Biennale Sztuki, Triennale Współczesnego Malarstwa Polskiego w Rzeszowie). Brał udział w wielu wystawach zbiorowych w Polsce i zagranicą, do najbardziej znaczących należały projekty Galerii Zero w Berlinie, Dom i Wieża Krakowska w Norymberdze, Kolner Haus w Kolonii, The Bike Shed/ w Inverness, Het Strijkijzer w Hadze, Inchmore Gallery w Inchmore). Wychodząc od konwencji pop-artu, plakatu i hiperrealizmu Bartek Jarmoliński wypracował własny język malarskiej wypowiedzi, za pomocą którego komentuje – i kreuje – otaczającą go rzeczywistość.

W swoich pracach: płótnach, fotografiach, obiektach oraz filmach video, podejmuje problemy dotykające Europejczyka XXI wieku, funkcjonującego w świecie konsumpcji, dyktatu mass-mediów, estetyzacji ulicy, manipulacji ludzkim wizerunkiem, zachwiania proporcji pomiędzy sferami sacrum i profanum. Bartek z dystansem i autoironią pokazuje siebie – współczesnego artystę i bohaterów współczesności, uwikłanych w dziwne zależności i sytuacje, wykreowane na potrzeby popkultury. Interesują go współcześni święci (cykl malarski Santo Subito, 2008-2012), publiczny wizerunek i społeczna rola artysty (cykl fotografii pt. Polski Export, 2009), zacieranie granicy między fikcją a rzeczywistością (cykl malarski Impossible, 2012), problemy tożsamości płciowej (cykl fotografii Confession after hours, 2008-2009), zależności i korespondencje między sztuką a polityką (Konflikt jako źródło wartości/Sukienki, obiekty z lat 2011-2012). Sztuka Bartka Jarmolińskiego to sztuka problemowa i bardzo aktualna.

Witold Jurkiewicz

Urodzony w 1955 roku w Olecku. Zajmuje się fotografią kreacyjną, społeczną i pejzażową. Od 1985r. należy do Związku Polskich Artystów Fotografików, w którym pełnił funkcję prezesa Zarządu Okręgu Toruńsko – Bydgoskiego w latach 1996 do 2008. Od 2014r. członek Rady Artystycznej Zarządu Głównego Związku Polskich Artystów Fotografików w Warszawie.

W 1997r. uzyskał doktorat w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej grafika na Wydziale Grafiki i Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Jest autorem wielu wystaw indywidualnych w kraju i zagranicą. Uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych.

Ostatnie wystawy indywidualne: Ikonografie przeszłości (galerie niezależne, Białoruś 2006 – 2007), Znaki tożsamości kresów wschodnich (Muzeum Historii Fotografii, Bydgoszcz 2007), Czarno – biała, kolorowa Ukraina (Toruń UMK 2008), Fotografie (Dom Muz, Toruń 2008), Kresy z lat 2005 – 2008 (Galeria Fotografii B&B, Bielsko – Biała 2008) Andaluzja (Galeria Poczta, Bydgoszcz 2008), Danieli świat zatrzymany (Galeria nad Wisłą, Toruń 2011), Ludzie / Miejsca / Znaki (Muzeum Okręgowe, Suwałki 2013), Po drodze (Galeria prawdziwej sztuki im. Andrzeja Legusa, ROK ,,Mazury Garbate", Olecko 2013), Z mojego archiwum PRL (Galeria Autorska J. Kaji i J. Solińskiego, Bydgoszcz 2014) ,Czas Zatrzymany (Biała Synagoga , Sejny 2014) , Patrząc na Kresy (Muzeum Historyczne , Sanok 2014) ,Znaki Pamięci (Dom Kultury Polskiej w Wilnie 2015).

Laureat dyplomu i medalu im. Jana Bułhaka za wybitne osiągnięcia twórcze w dziedzinie fotografii na 50 – lecie ZPAF. Współautor Antologii Fotografii Polskiej pod redakcją Jerzego Lewczyńskiego (1999).

Tomasz Karasiewicz

Urodzony w 1958 roku w Lipnie, dyplom w pracowni prof. Mieczysława Wiśniewskiego na Wydziale Sztuk Pięknych w Toruniu – UMK – 1988 rok.

Działania plastyczne realizowane głównie w plenerze, w przestrzeni otwartej, często ruchome obiekty instalowane w neutralnej, ascetycznej przestrzeni tworzące intelektualną czasoprzestrzeń.

(fot. Łeba - 1992, Ustka – 1997) – prace wyróżnione nagrodą Prezydenta Miasta Torunia.

Wystawy indywidualne (między innymi: Ustka, Łeba, Toruń, Łomża).

Wystawy zbiorowe (między innymi: Warszawa, Toruń, Lipno, Orońsko, Skłudzewo, Francja, Niemcy).

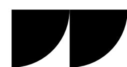

Małgorzata Kopczyńska

Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu), dyplom z rzeźby w pracowni prof. Olgierda Truszyńskiego w 1997 roku. W 2010 obroniła rozprawę doktorską w dziedzinie: sztuki piękne na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W 2010 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego na Wydziale Rzeźby i Intermediów ASP w Gdańsku. Zajmuje się rzeźbą, instalacją i grafiką cyfrową.

Od roku 2010 jest kierownikiem Pracowni Rzeźby i Transformacji Cyfrowych na Wydziale Sztuk Wizualnych w Akademii Sztuki w Szczecinie, w Katedrze Grafiki Interdyscyplinarnej. Jest kuratorem Galerii R+, w Akademii Sztuki w Szczecinie. W latach 2014-2015 była prodziekanem Wydziału Sztuk Wizualnych. Zorganizowała autorskie projekty wystawiennicze, między innymi: Lapidarium, CK Zamek w Poznaniu 2002, Sculptura Liberalis w Galerii u Jezuitów w Poznaniu 2010, oraz międzynarodową wystawę Waterfalls w Starym Browarze, Słodownia+1, Poznań 2012. Jest inicjatorką i organizatorką ogólnopolskiego konkursu studenckiego Miasto_Starter. http://miastostarter.akademiasztuki.eu/

Jej praca pt.: Tancerka znajduje się w zbiorach Wielkopolskiego Stowarzyszenie Zachęty Sztuk Pięknych, obecnie eksponowana na dziedzińcu Szkoły Baletowej na Starym Mieście w Poznaniu. Brała udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą - Francja, Niemcy , Japonia, między innymi: Art – pozy IV ,Art-pozy V, w Centrum Sztuki CASO, Osaka, oraz w Niemczech: ID, oraz Prolog, kunstbauwerk eV, Vierraden, Intentionaly Unfinished- Schlos Trebnitz.
Zrealizowała kilkanaście wystaw indywidualnych.

Stefan Kornacki

Artysta multimedialny. Absolwent grafiki na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Performer, poeta i twórca grupy muzycznej SER CHARLES [Organek, Staszewski], współtworzy naukowo-artystyczną grupę INSTYTUT B-61. Kurator w galerii MAMA w Toruniu. Obecnie pracuje m.in nad projektami INSCRIPTION (instalacje ze zdemontowanych fabrycznych napisów, realizacje m.in. w Kijowie, Lizbonie, Tallinnie, Polsce), LOCAL NEWS (Polska, Lizbona), W dotychczasowych działaniach występował wspólnie min. z : Tomaszem Stańko, L.U.C., Domowe Melodie. Laureat „Talentów Trójki 2012" przyznawanych przez Program 3 Polskiego Radia w kategorii sztuki wizualne.

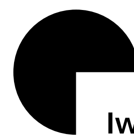

Wojciech Kowalczyk

Urodzony w 1957 roku w Bydgoszczy. Ukończył studia pedagogiczne i studia podyplomowe w zakresie kulturoznawstwa. W sztuce zajmuje się: performance art., video art., instalacją, malarstwem oraz sformułowanymi przez siebie gatunkami sztuki takimi jak: GHNO art(sztuka właściwościowa), KATEEM art. (ogłaszanie kolorów teoretycznych), ALO art.(rzeźba teoretyczna – antyrzeźba teoretyczna), MEZIT art. (sztuka pośredników), HIPERIMPRESJONIZM PARAMETRALNY, ARX art.(sztuka odnosząca się do osób nieżyjących), PLEN art., IMIT art., NUN art.

Inicjator i kurator przedsięwzięcia artystycznego „Zdarzenia/Zderzenia Bydgoskie"(2001–2002 rok.) w ramach, którego prezentowano sztukę artystów performance w Galerii BWA w Bydgoszczy, oraz inicjator i kurator „Bydgoskiego Spichlerza Sztuki" – Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Performance. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków okręgu bydgoskiego, w którym pełni funkcję członka zarządu, Stowarzyszenia Artystów Sztuk Innych w Warszawie, grupy artystycznej „Młodzi Sztuką" z siedzibą w Warszawie, współzałożyciel Biura Wtrąceń Artystycznych Bydgoszcz Główna. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach i działaniach artystycznych w kraju i za granicą. Dokumentacja filmowa jego performances, została zakupiona przez Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, a także znajduje się w zbiorach dokumentowania sztuki w Galerii Miejskiej BWA w Bydgoszczy.

Iwona Langowska

Studia na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku w pracowni prof. Adama Smolany. Dyplom w 1978 roku. Od 1980 roku jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Tytuł naukowy profesora otrzymała w 2012 roku.

Uprawia twórczość z zakresu rzeźby i medalierstwa. Jest autorką 11 wystaw indywidualnych. Brała udział w ponad 100 wystawach międzynarodowych, zagranicznych, ogólnopolskich i środowiskowych.

Iwona Liegmann

Specjalizuje się w twórczym wykorzystaniu kiczu, wytworów pop-kultury i sztuki prowincjonalnej. W 1993 r. ukończyła toruński Wydział Sztuk Pięknych UMK (dyplom w pracowni prof. Zygmunta Kotlarczyka). W latach 1995-96 odbyła studia podyplomowe w Gray's School of Art w Aberdeen w Szkocji (stypendium British Council). Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2005, 2009) oraz Prezydenta Miasta Torunia (2005, 2008). W 2014 r. została doktorem sztuki (UMK Toruń). Uczy w Liceum Plastycznym im. J. Czapskiego w Grudziądzu.

„Iwona Liegmann w swej twórczości posługuje się materiałami gotowymi i ze swej natury tandetnymi (koraliki, wycinanki, krasnale), kojarzącymi się z jarmarczną, kolorową, kiczowatą estetyka. Z wybranych elementów komponuje wielopostaciowe baśniowe scenki oraz dekoracyjne układy, tworzące rozpoznawalne sylwety (obiekty). Autorka nie tylko nobilituje tandetny materiał, ale poprzez metamorfozę, buduje całkowicie autonomiczną i sugestywną rzeczywistość. Przenikające się, ornamentalne wzory komponują nowe organizmy, pulsujące blaskiem, mieniące się zróżnicowaną kolorystyką, często niepokojące w swojej przetworzonej formie i obrazowej narracji. Liegmann posługując się połyskującym tworzywem konstruuje świat niejednoznaczny, z którego wyłaniają się formy fizjologiczne, emanujące seksualnością a jednocześnie dekoracyjne, starannie wkomponowane w geometryczny układ. (Marcin Lachowski, KUL, Instytut Historii Sztuki)

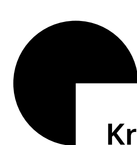

Ivka Macioszek

(1969) z Festiwalem Performance związana od 2009 r. Bibliotekarka, nauczycielka, aktywistka, absolwentka rozlicznych studiów podyplomowych, w tym Wiedzy o Kulturze na UMK. Spotkanie z ludźmi sztuki - Iwoną Demko, a szczególnie z prof. Marianem Stępakiem, zaowocowało zachętą i udostępnieniem przestrzeni Festiwalu Performance do artystycznych wypowiedzi.

„Możliwość performowania jest dla mnie świętem. Jest spotkaniem z artyzmem. Jest też wyzwaniem oraz konstatacją moich życiowych przemyśleń. Przestrzeń działania, to niespotykane w codziennej rzeczywistości: miejsce i czas oraz maksymalna uwaga odbiorczyń_ów nastawionych na treść MOJEGO KOMUNIKATU. Wspomniana triada daje mi komfort bycia usłyszaną, zrozumianą. Kreacja performance to także moment, w którym centralizuję własne doświadczenia i przemyślenia minionego okresu oraz moment zastanowienia się jakie chcę wygłosić do ludzi przesłanie. W sztuce określam się mianem AMATORKI, które to określenie, zawiera w sobie artystyczny prymitywizm i wyjątkową ekspresję (za Słownikiem Języka Polskiego – „amatorka - niezawodowiec, miłośniczka, wielbicielka”).

Krzysztof Mazur

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 1984 r. dyplom w pracowni rzeźby prof. Adolfa Ryszki. Od 1990 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu.

Działalność twórcza w dziedzinie rzeźby, aranżacji miejsc i sytuacji. Autor kilkunastu wystaw indywidualnych. Uczestnik kilkudziesięciu wystaw zbiorowych.

Tomasz Matusewicz

Urodzony w 1967 roku w Szamotułach. Dr hab. w Katedrze Rysunku, Malarstwa, Rzeźby i Sztuk Wizualnych na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej. Sekretarz Naukowy Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego PAN Oddział w Poznaniu.

Studiował malarstwo i rzeźbę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny) w pracowniach Jana Świtki oraz Jana Berdyszaka (1988-1993). Działalność artystyczna Matusewicza realizuje się w zakresie obiektów malarskich, malarstwa sztalugowego i architektury. Projektuje także wnętrza i wyposażenie kościołów, w zakresie rzeźby jest autorem instalacji, obiektów i rzeźby wpisanej w architekturę i otoczenie. Prowadzi również działania interaktywne z pogranicza scenografii i intermediów. Brał udział w 22 wystawach indywidualnych oraz 35 wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą.

Otrzymał wiele nagród, w tym Nagroda Miasta Poznania dla Młodych Twórców (1994), Srebrny Medal Salonu Rzeźby-Wiosna 97 (Warszawa 1997); jest laureatem konkursu na projekt wnętrza wystroju kościoła Ojca Pio w Poznaniu (2007), konkursu na rzeźbę dla Warszawy w 2009 r. (nagrodą – realizacja dzieła). Medal Pamiątkowy PAN Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego Oddział w Poznaniu „Natura Tutela Res Necessaria Hominum. Pro Regionalibus et Urbanis Studiis” (2014).

Arek Pasożyt

Arek Pasożyt–artysta. W 2010 r. sformułował „Manifest Pasożytnictwa" przedstawiający ideę jego działań jako artysty-pasożyta. W myśl zawartych w „Manifeście" idei, Arek Pasożyt mieszkał, żył i tworzył pasożytując przez cztery lata w kilkunastu miastach, instytucjach kulturalnych i wszelkich miejscach związanych z kulturą. Z czasem jego działania przerodziły się w krytykę statusu artysty w społeczeństwie i zaczął realizować tzw. projekty żywicielskie. W tym duchu w roku 2012 powstawał cykl działań „Chętnie pomogę" realizowany w polskich wsiach i miasteczkach.

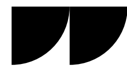
W roku 2013 zaprojektował i zrealizował budowę DOMu w Elblągu. Dom, czyli marzenie każdego młodego człowieka, który nie posiada pieniędzy na ziemię, materiały i budowniczych. Następnie starał się w różnych projektach pracować z grupami społecznymi określanymi jako „pasożyty społeczne": Romami, z osobami długotrwale bezrobotnymi czy doświadczającymi wykluczenia. Jednym z takich projektów jest trwający od dwóch lat Zakład Malarstwa „Nie do odrzucenia", w którym pracują osoby bezdomne. U podstaw tego i innych działań stoi wiara w terapeutyczną rolę sztuki i przekonanie, że dzięki niej ludzie mogą poprawić swoją sytuację.

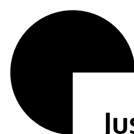

Jakub Pieleszek

Urodzony w 1978 roku, w Puławach. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, dyplom otrzymał w 2006 roku w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku na wydziale Malarstwa i Grafiki. Obecnie jest adiunktem w ASP w Gdańsku na Wydziale Malarstwa. Brał udział w wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych. Zajmuje się malarstwem, obiektem, designem, performancem oraz dźwiękiem.

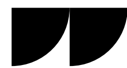

Justyna Piotrowska

Urodzona w 1988 roku w Nowym Mieście Lubawskim. Studiowała na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom socjologiczno - badawczy „Stół", realizowany w pracowni prof. Mariana Stępaka. Współtwórczyni Przestrzeń Gruzownia; w Nowym Mieście Lubawskim. Mieszka i pracuje w Kurzętniku.

Formy wypowiedzi artystycznej: performance, fotografia i fotomontaż, video, malarstwo, obiekty, akcje.

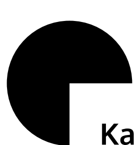

Natalia Reszka

Urodzona 22 lutego 1989 w Nowym Mieście Lubawskim, absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Od kilku lat utożsamia się głównie z działaniami performatywnymi, uznając je za najodpowiedniejszą dla siebie formę wypowiedzi. Poza performensem zajmuje się również malarstwem, fotografią, rysunkiem. W rodzinnym mieście opiekuje się założoną w 2012 roku. Galerią Przestrzeń Gruzownia.

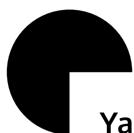
Katarzyna Rumińska

Urodzona w 1988 roku. Od 2016 roku doktor w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie sztuki piękne (Wydział Sztuk Pięknych, UMK Toruń), animator, grafik, fotograf, wykładowca. Brała udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Wykładowca animacji 3D i grafiki komputerowej. Autorka warsztatów rozwijających kreatywność, prowadząca zajęcia dla E-wykluczonych. Latarnik Polski Cyfrowej Równych Szans. Działacz, wolontariusz. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków Okręg Toruński, Muzeum Historyczno-Wojskowego w Toruniu.

Artystka interdyscyplinarna wypowiadająca się za pomocą instalacji (w tym interaktywnej), animacji (3D i 2D), mappingu, obiektów. Żonglerka technik łącząca i wykorzystująca nowe media. Pasjonatka Metafory Multimodalnej i sposobów wypowiedzi za jej pomocą. Zasłuchana w dźwiękach, używająca światła, brył, kształtów, symboli, mowy ciała i języka znaków.

Yaryna Shums'ka

Pracuje jako niezależna artystka w obszarze malarstwa, sztuki performens, instalacji i tańca. "W pracach zwracam się do tematu człowieka, który znajduje się w stanie niepewności. Jestem zainteresowana badaniem przestrzeni w której jest obecność człowieka, wykrywaniem podwójnej rzeczywistości, wieloznacznośći przedmiotów, miejsc, sytuacji."

Absolwentka i doktorantka ASP we Lwowie. Stypendystka programu „Gaude Polonia" Ministra Kultury RP (Poznań, 2013). Finalista ogólnokrajowego konkursu „Muhi" (Kijów, 2015).

Wybrane wystawe indywidualne: „Na ziemi" (performance, instalacja), Galeria "Nad Wislą", Torun Polska; / Entre/ Entrée/ ("Pomiędzy/ wejście", performance, instalacja, malarstwo), Galeria PRIMUS, Lwów, Ukraina; 2013 Ruch jednokierunkowy. (performance, instalacja), Galeria Rotunda, Poznań, Polska; "Martwa natura", galeria LvivArt, Lwów, Ukraina.

Uczestniczyła w wystawach, plenerach malarstwa oraz festiwali performance: Catena Art Residency, Barcelona (Hiszpania, 2016); Międzynarodowy Festiwal Sztuki Performance „Dni sztuki performance we Lwowie" (Ukraina, 2012, 2014, 2016); "Malamut", Ostrava (Czechy, 2015); "Asiatopia", Bangkok, Chiangmai (Tailandia, 2014); "Foreign work force", Bergen (Norwegia, 2014); ZAZ Tel Aviv, Haifa (Izrael, 2013), "Konteksty", Sokołowsko, (Polska, 2013); 19. NIPAF'13, Tokio, Osaka, Nagano (Japonia, 2013); "Interakcje", Piotrków Trybunalski, (Polska, 2013); "Prezent performance", Fląder festiwal, Gdańsk (Polska, 2014); "Gogolfest", Kyiv (Ukraina, 2014); "Wiruju", Zołkiew, (Ukraina, 2014); Długotrwający project „Wystawa tymczasowa", Użgorod, (Ukraina, 2014).

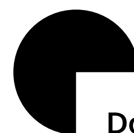

Vitalii Shupliak

Urodzony w 1993 roku w Brzeżanach, Ukraina. Zajmuje się performance, instalacją i wideo, prowadzi działalność „Pi" Gallery.

Wykształcenie:
2016 Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Rzeźby i Działań Przestrzennych, PL.
2016 Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej, Studia polonistyczno-germanistyczne, PL.
2014-2016 Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Edukacji Artystycznej, specjalność: Działania Przestrzenne, PL.
2012-2013 Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Wydział Malarstwa (w ramach programu wymiany studenckiej), PL.
2010-2014 Lwowska Narodowa Akademia Sztuki, Wydział Sztuki i Konserwacji Dzieł Sztuki, Katedra Sztuki Sakralnej, UA. (Dyplom z wyróżnieniem).
2008-2014 Brzeżańska państwowa szkoła artystyczna, UA.

Dominik Stanisławski

Artysta interdyscyplinarny. Studiował filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Absolwent Wydziału Malarstwa ASP w Krakowie. Doktorat pod opieką prof. Grzegorza Sztwiertni. W swojej praktyce artystycznej zajmuje się działaniami z pogranicza mediów analogowych i cyfrowych oraz sztuką obiektu. Obecnie centralną osią jego poszukiwań jest pojęcie cyrkulacji obrazu.

Marian Stępak

Urodzony 1957 roku w Koronowie, ukończył Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy, studia odbył na Wydziale Sztuk Pięknych UMK, dyplom artystyczny zrealizował w pracowni malarstwa prof. Stanisława Borysowskiego w roku 1983. Od 1984 r. był asystentem w tejże pracowni. Od 1995 r. do teraz pracuje w Zakładzie Plastyki Intermedialnej, obecnie na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Kwalifikacje I i II stopnia uzyskał w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. W latach 1991 – 1996 pracował w prywatnej Wyższej Szkole Sztuki Stosowanej Schola Posnaniensis w Poznaniu i w Liceum Rzemiosł Artystycznych. W latach 2000 – 2002 był zatrudniony, na drugim etacie, w Warsztacie Terapii Zajęciowej Fundacji im. Brata Alberta w Krakowie (filia w Toruniu) jako specjalista ds. rewalidacji i z-ca kierownika.

W roku 1991 zainicjował działalność galerii „Nad Wisłą", która funkcjonuje do chwili obecnej, jednoosobowo zorganizował w niej ponad 140 wystaw. W 1992 r. został współzałożycielem Fundacji Praktyk Artystycznych „i...", która min. zorganizowała kilkanaście dużych wystaw, tj.: Ogólnopolskie Spotkania Twórców i Wystawy Wielkanocne. Od 1994 jest konsultantem Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci w Warszawie. W latach 1996 – 1999 był członkiem zespołu redakcyjnego Przeglądu Artystyczno – Literackiego, z którym to pismem współpracował przez prawie cały okres jego istnienia.

Jest autorem ponad pięćdziesięciu wystaw indywidualnych w kraju i zagranicą; min.: Galeria Miejska Arsenał, Galeria ON, Galeria Szyperska - Poznań; Galeria Otwarta Pracownia - Kraków; Galeria Dziekanka, Galeria Działań, Galeria Krytyków Pokaz - Warszawa; Galeria Bielska BWA w Bielsku – Białej; Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej- Słupsk; BWA Kielce; Galeria W Pasażu, Galeria X, Galeria Zamek - Wrocław; Instytut Polski - Rzym; Muzeum Ziemi Prudnickiej - Prudnik; Muzeum Papiernictwa - Duszniki Zdrój; Galeria Sztuki Wozownia, Galeria Muz, Galeria Nad Wisłą - Toruń; galeria Wieża Ciśnień, Galeria Autorska - Bydgoszcz; Atelier du Nord - Fribourg (Szwajcaria); Galeria Primus – Lwów; Galeria BWA – Olsztyn; Galeria Miejska – Inowrocław; Muzeum Ziemi Dobrzyńskiej - Rypin.

Brał udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i zagranicą; min.: Kassel; Budapeszt; Rzym; Bruay la Buisierre (Francja), Sztokholm; Fribourg (Szwajcaria); Cobh (Irlandia); Brześć (Białoruś); Warszawa; Wrocław; Poznań; Łódź; Legnica, Szczecin, Orońsko; Zielona Góra; Bydgoszcz, Toruń; Bytom; Gorzów Wlkp.; Piotrków Trybunalski; Grudziądz; Lipno.

Paulina Sylwestrowicz

Twórczość oscyluje wokół problemu odnajdywania się człowieka w świecie. Artystka stara się dać przestrzeń odczuciom wewnętrznego dylematu. Chwyta wrażenia nieciągłości i wytrącenia z materialnego monolitu istnienia, zawieszenia odczucia pewności i realności zewnętrznego świata.

Dorota Świdzińska

Praca w zakresie: instalacja, wideo, fotografia, dydaktyka artystyczna, warsztaty twórcze. Doktor w Zakładzie Edukacji Wizualnej Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu w Białymstoku.

Wybrane projekty twórcze:
Sąsiadki, Galeria nad Wisłą, Toruń, 2010. Hand Made, Muzeum Rzeźby im. Alfonsa Karnego, oddział Muzeum Podlaskiego, Białystok, 2011. Zapach Kobiety, Galeria im. Sleńdzińskich, Białystok, 2012. Czas Zatrzymany, Galeria im. Sleńdzińskich, Białystok, 2012. Dzienniczek, Galeria Scena, Koszalin, 2013. Bez tytułu, Galeria Zajezdnia, Lublin, 2013. Wystawa malarstwa, grafiki i rzeźby, OtwARTa Grupa, Galeria TPSP „Przy Bramie", Lublin, 2013. ON, Dom Muz, Toruń, 2013. Przemijanie Galeria Krajoznawcza PTTK, Warszawa, 2013. Oczekiwanie, Galeria Wschodnia, Łódź, 2014. Orszak, Galeria Manhattan, Łódź, 2014. Patrzeć inaczej, Galeria Nowe Skrzydło, Białystok, 2014. ...wola Twoja, Galeria Zajezdnia, Lublin, 2015. W stronę lasu, Galeria Obok, Białowieża, 2015, Archiwum, Galeria Wozownia, Toruń, 2016. Marilyn byłaby jedną z nas, Galeria Manhattan, Łódź, 2016.

Iga Święcicka

Urodzona w Lubaniu. Studia w Instytucie Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach. Dyplom z malarstwa sztalugowego w pracowni prof. Urszuli Ślusarczyk. Obecnie doktorantka pod kierunkiem prof. Ryszarda Ługowskiego. Autorka wystaw indywidualnych oraz zbiorowych w kraju i za granicą m.in. Francja, Włochy, Ukraina.

Mieszka i tworzy w Warszawie. Jest członkiem Fundacji Pionowy Wymiar Kultury w Toruniu. Jej twórcze działania są próbą utrwalenia epifanii w świecie współczesnym. Wrażenia duchowe i skojarzenia mają swoje odbicie w materii. Analiza tych zjawisk prowadzi do powstawania formy obrazów malarskich, fotograficznych oraz działań w przestrzeni. Głównym zagadnieniem jej twórczości jest światło, symbol metafizyki i wieloznaczności. Poprzez swoje prace rozważa i odwołuje się do rozumienia duchowości jako procesu.

Wlodymyr Topiy

Urodzony w 1979 roku. Skończył studia na Lwowskiej Narodowej Akademiji Sztuk Pięknych, wydział projektowanie wnętrz w 2003 roku. Od tego czasu mieszka i pracuje we Lwowie, zajmuje się performensem, instalacją, malarstwem.

Katarzyna Wesołowska - Karasiewicz

Dyplom w pracowni malarstwa Prof. Mieczysława Wiśniewskiego – 1987 r. na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Autorka kilkunastu wystaw indywidualnych i kilkudziesięciu zbiorowych w kraju i za granicą.

Twórczość „otwarta" na działania artystyczne w bliskości życia i ludzi, (malarstwo, rzeźba, instalacje, film eksperymentalny).

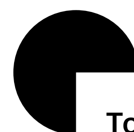

Maciej Wierzbicki

Urodzony w 1978 roku w Ostródzie.

Studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom z rzeźby z wyróżnieniem w 2004 r. w pracowni prof. Józefa Szczypki. Od 2005 roku – asystent w Zakładzie Rzeźby Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. W 2013 r. uzyskał stopień doktora sztuk plastycznych. Uprawia twórczość w zakresie rzeźby. Autor 4 wystaw indywidualnych, brał udział w ponad 20 wystawach zbiorowych.

Tomasz Wlaźlak

Urodzony 24 kwietnia 1982 roku w Gorzowie Wielkopolskim, gdzie w 2002 roku ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych. Naukę kontynuował w Zielonej Górze, Poznaniu oraz Toruniu, gdzie zdobył tytuł magistra sztuki. Jego praca dyplomowa zatytułowana „Tkanka" została wybrana na wystawę najlepszych europejskich dyplomów Start Point 2010. W 2016 roku obronił pracę doktorską pt. „Gry jako inspiracje w twórczości artystycznej". Aktualnie pracuje na stanowisku asystenta w Pracowni Multimediów w Zakładzie Plastyki Intermedialnej, na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Tomasz Wlaźlak brał udział w ok. 70 wydarzeniach artystycznych w kraju i za granicą (USA, Grecja, Czechy, Kanada, Hiszpania, Ukraina, Portugalia, Niemcy). W 2007 roku otrzymał stypendium twórcze Prezydenta Gorzowa Wielkopolskiego, oraz stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia w roku akademickim 2013/2014.

W swojej twórczości często nawiązuje do motywu gry, zarówno na poziomie formalnym jak i metafory służącej przekazaniu treści. Ostatnie realizacje Wlaźlaka utrzymane są w nurcie sacrum digitalum. Jest autorem animowanych teledysków, instalacji multimedialnych oraz dwóch akcji performance. Ostania z nich rozpoczęła się 19 listopada 2016 roku, podczas Inscenizacji marszu ks. Jacka Międlara na Toruńskim rynku i trwa do dnia dzisiejszego. Tomasz Wlaźlak jest inicjatorem i kuratorem galerii ART AUTOMAT.

tomaszwlazlak.com

Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.
Folder, Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.

Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.
Wernisaż wystawy pn. „25 lat działaności Galerii Nad Wisłą", ZPAP, fot. K. Rumińska, 2016 r.

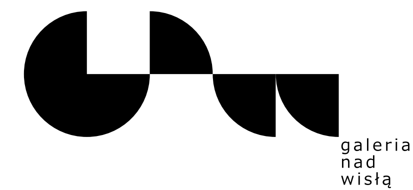

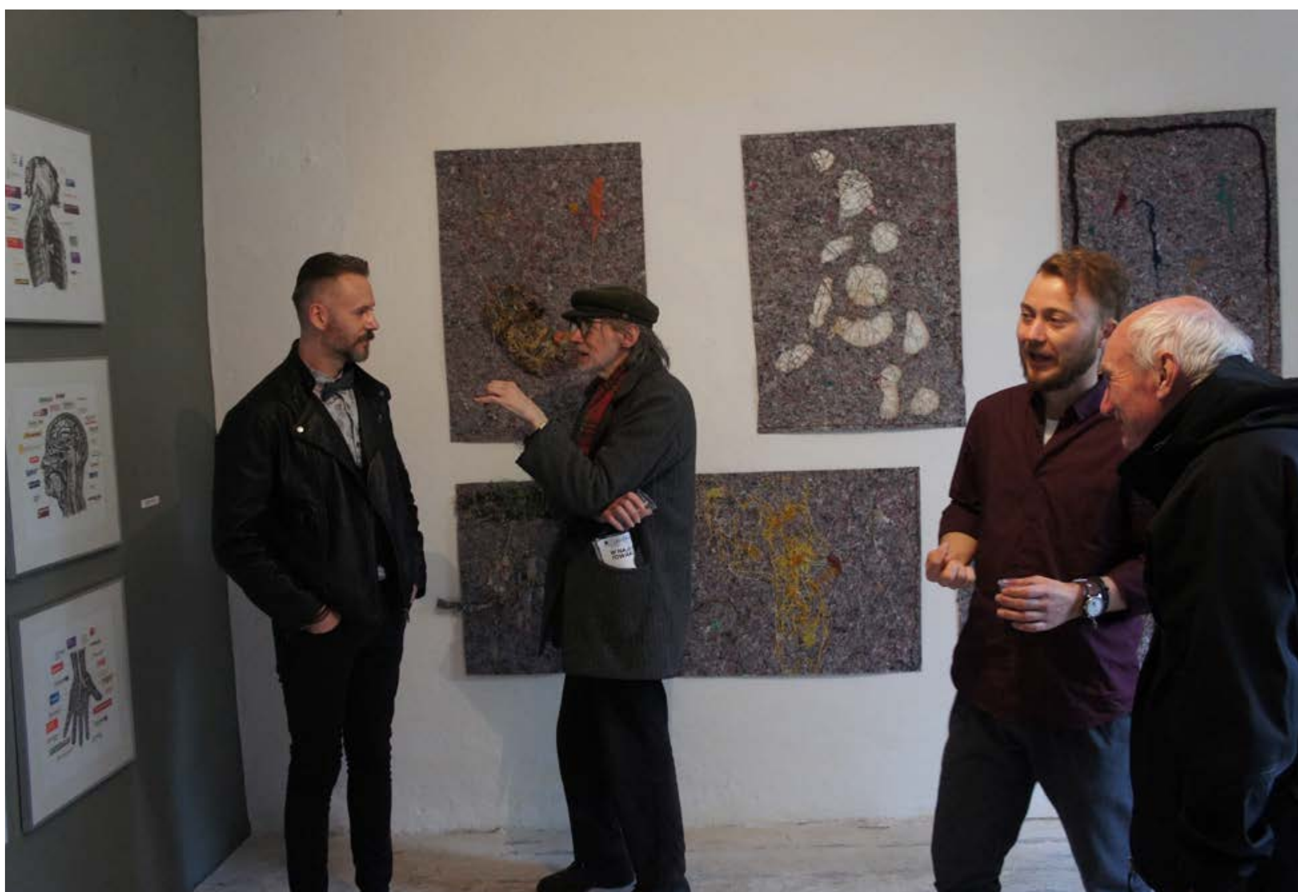
Galeria Nad Wisłą zimą, 2012 r.
Arek Pasożyt pielęgnujący galerię Nad Wisłą, 2012 r.

Yaryna Shums'ka, „Na ziemi", performance, 2014 r.
Dominik Stanisławski, wernisaż wystawy „Jeśli zimową nocą podróżny", 8.06.2014 r.

Piotr Parda, z cyklu: Cytaty, 2006 r.
Wernisaż wystawy „Życie jako choroba”, 2016 r.

Kurator galerii, foto. Iwona Demko, 2016 r.
Timon i jeż, w ogrodzie galerii Nad Wisłą, 2010 r.

Galeria ZPAP

ul. Ducha Świętego 8, Toruń

18.11-11.12.2016

kurator - Marian Stępak

